

HAKİM SINIFLAR YENİ CUMHURBAŞKANI ARIYOR

Mart ayı içinde hakim sınıflar hummalı bir faaliyet içine girdiler. Yeri boşalan Fahri Korutürk'ün yerine yeni bir "cumhurbaşkanı" aranmaya başlandı. Hakim sınıfların bütün partileri cumhurbaşkanının kendine yakın olması için kulis faaliyetlerine giriştiler. Ortaya Metin Toker'den Demirel'in sağ kolu Sadettin Bilgiç'e ve hatta anayasa değişikliği yapılması halinde Demirel'e kadar uzanan onlarca isim atıldı. Bir takım 12 Mart eskisi generallerin, uzatmalı dışişleri bakanı Çağlayangil'in CHP li meclis başkanı Karakaş'ın isimleri ortalıkta dolasmaya başladı.

Mecliste 22 Martta turlara bağlandığında, partiler halâ kendi aralarında ve kendi içlerinde hangi aday doğrultusunda oy kullanacaklarını belirlemedilerdi.

22 Marttaki birleşik toplantının açılması ile kapanması bir oldu. Çünkü ortalıkta "cumhurbaşkanı adayı" yoktu.

25 Martta meclis yeniden toplandı. Bu kez de partiler yine esas adaylarını yıprandırmamak için seçime sokmadılar. En fazla oy alan "naylon aday" 80 oy aldı.

Bu gelişmeler içinde, hakim sınıfların önemli sözcüleri "ülkenin içinde bu lunduğu ortamda bir cumhurbaşkanlığı bürhanı" nı kaldıramayacağı şeklinde "u yarı" larla bulundular.

Kamuoyu bu yönde işlenmeye başladı. CHP başkanı Bülent Ecevit, Demirel'e görüşme teklifi etti. Şimdi görünen o -dur ki; cumhurbaşkanlığı seçimi konusunda, hemen olmasada bir süre sonra partiler arasında bir uzlaşma bulunacak ve hakim sınıfların üzerinde anlaştığı bir

aday cumhurbaşkanı seçilecektir. AP'nin uzlaşma konusunda acelesi yoktur. Çünkü cumhurbaşkanlığı makamı boşaldığında makamı Senato başkanı vekalet eder. Senatö başkanı ise AP'nin cumhurbaşkanı adaylarından Çağlayangil'dir. Yani hakim sınıf partilerinin cumhurbaşkanlığı konusunda uzlaşmaları kesindir. Ama bu uzlaşmanın ne kadar zaman alacağı gelişmelere bağlıdır.

Cumhurbaşkanlığı seçiminde kaç tur atılırsa atılsın; seçimler sonucunda sandıktan kim çıkarsa çıksın; yeni cumhurbaşkanı da patron ağı devletinin bir mağası olarak halk düşmanı saflarda yerini alacaktır. Bu yüzden cumhurbaşkanlığı seçimi halk için fazla önemli olan bir olay değildir. Hakim sınıfların kendi arasında iktidar dalaşmasının bir sonudur.

S.DEMİR

DİRENEN MENSUCAT SANTRAL İŞÇİLERİ

Mensucat Santral işçileri, 29 Ocak'ta patron tarafından atılan 50 arkadaşın geri alınması ve iş güvenliğinin sağlanması için üretimi durdurarak direnişe geçmişlerdi. Bu direniş sırasında çıkarılan işyeri yayın organında yazılanları aşağıda yayınlıyoruz. (İşyeri yayını organı, sayı: 8, 25 Ocak)

"Arkadaşlar, birlikte mücadele edelim, zafer günlerini yaklaşıyor. Direnişin başından beri bir yumruk, bir yürek gidevami 2.sayfada

FAŞİST SALDIRILAR MÜCADELEMİZİ DURDURAMAYACAK

HALKIN VE DEVRİMCİ-DEMOKRATLARIN KATLEDİLMESİ "KANUNLAŞTIRILIYOR"

Teslim olmayan terörist, görüldüğü yerde vurulacak

1481 sayılı kanunun ekli birinci maddesi ile teröristlerin öldürülmesi kanunlaştırılmıştır.

Son zamanlarda gazetelerde 1481. sayılı yasanın "etkin bir şekilde uygulanacağı" ve "geliştirileceği" yolunda haberler yer almaya başladı. Bundan bir süre sonra da devletin yetkili ağızları şu açıklamayı yaptı: Teröristler (siz, devrimci, ilericiler, demokrat ve komünistler anlayın) basın yoluyla millete tanıtılacaklar. Teslim olmaları için çağrı yapılacaktır. Bu ilan edikten 10 ila 30 gün sonraya kadar devletin güvenlik kuvvetlerine teslim olmayanlara karşı "Dur" uyarısına gerek kalmadan silah kullanılabilir.

Devletin yetkili ağızlarının bu açıklaması aslında halkın muhalefetinden çekinerek, şimdiye kadar uygulanamayan 1481 sayılı yasanın artık yürürlüğe sokulduğunu gösteriyordu.

Peki bu 1481 sayılı yasa denilen şey nedir? Bu yasa faşist devletin güvenlik kuvvetlerinin halkı katletme yasasıdır. Mesela bu yasaya göre:

"1-Polis ve jandarma....silah kullanmaya yetkilidirler."

Mesela yine bu yasaya göre: "Madde 2- a) Sanık ve hükümlünün teslim olması için yapılan (teslim ol) ihtirandan sonra,

b) Polis veya jandarmaya karşı silah kullanmaya fiilhal teşebbüs etmeleri halinde ise ihtara lüzum olmaksızın silah kullanılır."

Aslına bakılırsa, tüm bunlar bugün Türkiye'de uygulama halinde olan şeylerdir. Sanki, faşist Türk ordu ve polis teşkilatları her gün bir kaç devrimciyi

emekçiyi, grevci işçiyi gizli yada açık bir şekilde katletmiyormuş gibi şimdi yeniden bu "yasa" ortaya sürülmektedir. Faşist sömürücü egemen sınıfların bu yapımadaki amaçları ortada. Onlar halktan çekiniyor ve halkı katletme yasalalarını "meşrulaştırmak" istiyorlar. Halka karşı yürüttükleri saldırı ve katliam hareketlerine "kanuni" bir kılıf geçirmek istiyorlar. Emekçileri katlettikten sonra karşımıza geçip "devletin güvenlik kuvvetleri kanunları uygulamakla yükümlüdür" yollu açıklamalarla bizi aldatmaya çalışıyorlar.

Ama halkın da onlara vuracağı gün el bet gelecek...

O zaman halkın böyle "yasa"lara da ihtiyacı olmayacak...

O zaman halk, devrimin yasalarını uygulayarak, tüm halk ve devrim düşmanı faşist köpeklerden, sömürücü asalaklardan bu yaptıklarının hesabının tek tek soracaktır!

K.KAYA

Türkiye'deki yeni faşist yasalara karşı;

Afganistan'ın işgaline karşı; Emperyalizmin İran halkına saldırısına karşı

AÇLIK GREVLERİ VE BÜYÜK YÜRÜYÜŞ YAPILDI

Rus sosyal emperyalistlerin Afganistan'ı işgaline karşı, ABD emperyalistlerinin İran'a müdahale planlarına karşı, Amerikancı faşist Demirel hükümetinin yeni faşist yasalarına karşı ATİF ve TÖKYD nin Batı Almanya'da çeşitli şehirlerde, Paris'de açlık grevleri ve 23 Şubat'ta Köln'de düzenlenmiş olduğu büyük yürüyüş başarıyla sonuçlandı.

ÇEŞİTLİ YERLERDE YÜRÜTÜLEN KAMPANYA İLE İLGİLİ YAZILAR 7. VE 8. SAYFALARDADIR

MENSUCAT SANTRAL - Bastarafı 1. sayfa da
bi oluşumuz patronlara korku, işçilere
cesaret veriyor. Patronlar, direnişimi-
zi kırmak için el ele vermiş durumda
Haydutlar Şebekesi (İşverenler Sendika-
sı) direnişimizin başarısının tüm sınıf
kardeşlerimize cesaret vereceğini bildi-
ğinden tüm güçleriyle saldırıyor. Müca-
delemiz artık Mensucat Santral işçile-
riyle Halil Bezmen arasındaki mücadele-
den çıkmış, Halil Bezmen'i destekleyen
tüm haydutlarla Mensucat Santral işçi-
lerini destekleyen ve bu mücadelenin za-
ferinden menfaati olan tüm işçiler ara-
sındaki mücadeleye dönüşmüştür. Bu yüz-
den mücadelemizin başarısının önemi da-
ha da artmıştır.

Karakol baskısıyla ve içimizden böle-
rek mücadelemizi kırmaya çalışan patron-
lar, bunu başaramayınca taktiklerini de-
ğiştirmeye başladılar. Önümüzdeki gün-
lerde uygulayacakları taktikler şunlar-
dır : Birincisi; işçi arkadaşların bir
kısmının çıkışını vermek ve fabrikada
potansiyeli düşürerek gücümüzü zayıflat-
mak. İkincisi; fabrika içinde faşist-
ler ve kendi uşakları eliyle olay ya-
ratmak ve bunu bahane ederek güvenlik
kuvvetlerini içeri sokup direnişi kır-
mak. Üçüncüsü; önderlik eden arkadaşla-
rı tutuklatmak veya ortadan kaldırmak
ve böylece direnişi kırmak. Dördüncüsü;
ücret vermeyerek, yemekleri ve servise-
ri kaldırarak ekonomik alanda boğup tes-
lim almak.

Fakat işveren şunları iyi bilmeli :-
dir: Mensucat Santral işçileri olarak
oynanmak istenen oyunları bozacağız. Ve
mücadelemizde kararlıyız. Haydutlar Şe-
bekesi onu nasıl destekliyorsa, milyon-
larca işçi kardeşimiz de bizi destekli-
yor. Daha şimdiden bir çok işyerlerinde
ki arkadaşlar mücadelemizi desteklemek
için maddi ve manevi yardım yapmaya ba-
şlamışlardır. Tekel, Kazlıçeşme Deri, Ye-
nimahalle Tekstil, Otosan, Profilo, De-
mirdöküm işçileri, yurtsever halkımız,
devrimci gençler mücadelemizi yürekten
destekliyorlar. Kısacası, İstanbul ve
Türkiye işçi sınıfı mücadelemizde yanı-
mızdadır.

Mücadelemizi başarıya ulaştırmak i-
çin şimdiye kadar sürdürdüğümüz birliği
mizi daha da pekiştirmeliyiz. Patronun
oyunlarını boşa çıkartmak için yapma-
mız gereken şunlardır :

1- Fabrikaya girenlerin üzerlerini
ve çantalarını en iyi şekilde araya-
lım (Bu aramıza olay yaratmak için gire-
cek patron uşağı faşistleri engellemek
içindir).

2- Fabrikanın ve kendi güvenliğini
sağlamak için nöbetleri en disiplinli
şekilde tutalım.

3- Fabrika içinde patron uşaklarının
karışıklık yaratıp kavgaya çıkarmasına kar-
şı uyanık olalım.

4- Patron uşaklarının, üretim araçla-
rına zarar verip, bizi suçlu duruma dü-
şürmesini engellemek için fabrika içini
sıkı bir şekilde ve sürekli denetleye-
lim.

5- Disiplinsiz hareketler yapmayalım,
daha dürüst ve birbirimize daha sıcak
kardeşçesine davranalım.

6- İşveren uşaklarını tespit edelim.
Onları işçilerin gözleri önünde teşhir
edelim.

Kardeşler, işverenin her türlü oyunu
nu boşa çıkaralım ve önümüze çıkacak en-
gelleri yılmadan, kararlı bir şekilde
direnerek aşalım. Biz işçiler, ancak
birleştiklerimizde, birlikte mücadele etti-
ğimizde zafere ulaşabiliriz. Birliğimi-
zi dağıtmak isteyen her türlü provokas-
yonculara karşı amansızca mücadele ede-
lim.

Arkadaşlar, uzun sözün kısası patron
er veya geç bize gelecektir. Zafer biz
işçilerindir.

Bu arada, patronun son toplantıda da
temsilci arkadaşları ölümle tehdit etti-
ğini de belirtelim. Bu arkadaşlarımızın
kilna bir zarar gelirse bunun sorumlu-
su Halil Bezmen dir. Ve yaptığı bu su-
çun cezasını ağır öder. Değil Zeytin-
burnu'ndan kaçmak, dünyadan bile kaçsa
yapabileceği böyle bir suçun cezasını
ödeyecektir.

Bize karşı girişilecek her türlü ka-
nunsuzluğun hesabını soracağız.

-Yaşasın başarı günleri yaklaşan mü-
cadelemiz !

-Yaşasın işçilerin birliği ve daya-
nışması !

-Kahrolsun haydutlar şebekesi ve dü-
zenleri !"

A.İŞİK

SON GELİŞMELER: Komprador patron ağa
devletinin sıkıyönetimi, 14 Mart tari-
hinde, Mensucat Santral işçilerine al-
çakça saldırarak direnişi kanla bastır-
dı. İşçi sınıfı ve tüm halk zulümün he-
sabını ergeç soracaktır. İşçilerin müca-
delesinin durdurulamayacağı, faşistle-
rin Mensucat Santrali boşaltmalarından
hemen sonra Kazlıçeşme'de 2000 deri iş-
çisinin protesto direnişi ile de ispat-
lanmıştır.

BEDELLİ ASKERLİK- Bastarafı 1. sayfa da
daki askerlik çağındaki Türkiyeli işçi-
ler "vatana hizmet" adı altında soyul-
maktadır. Hakim sınıflar "döviz" gönde-
menin de "vatana hizmet" sayılacağını,
bu yüzden döviz gönderenlerin askerli-
ğinin süresinin kısıtlanmasının doğru
olacağını söylüyorlar. Onların "vatana
hizmet" dediği emperyalizme, komprador
kapitalizmine, toprak ağalarına hizmet-
tir. Onların "vatana hizmet" maskesi al-
tında gizledikleri kendi şiş göbekleri-
ne hizmettir. Nasıl ki askerlik çağına
gelmiş bir genç, askere gittiğinde pat-
ronların ve ağaların ordusunda, işçile-
rin, köylülerin, tüm emekçilerin düşma-
nı olan sınıfların devletine hizmet

ediyorsa, yurtdışındaki Türkiyeli işçi-
lerin gönderdiği dövizlerde komprador
patron ağa devletini ayakta tutmaya,
ömrünü uzatmaya yaramaktadır. Ve hatta
bugün komprador patron ağa devletinin
"acemi er" den çok "döviz"e ihtiyacı
vardır. Ordu içinde uyanmış, sınıf bi-
lincine varmış "er"lere ise hiç ihtiya-
cı yoktur. İşte bedelli askerlik bütün
bu sebeplerden gündeme getirilmiş ve
kanunlaştırılmıştır.

Bedelli askerlik, yurtdışındaki Tür-
kiyeli işçilerin komprador patron ağa
devleti tarafından soyulmasıdır. Bedel-
li askerliğe karşı çıkalım!

Hakim sınıfların "vatan hizmeti" de-
mogojisini teşhir edelim. Onların "döviz
göndermek vatan hizmetidir" şeklindeki
demogojisine karşı "bedelsiz kısa dönem
askerlik" talebini öne sürelim. Bu tale-
bi yaygınlaştıralım.

Komprador patron ağa devleti, bedelli
askerlikten yılda en az 500 milyon Mark
döviz geliri beklemektedir. Bunu faşist
Demirel Mart ayı başında yaptığı basın
toplantısında açıklamıştır. Bu 500 mil-
yon Mark, kurşun olup, silah olup halk
demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi-
nin karşısına dikilecektir, bu 500 mil-
yon Mark faşist Türk ordusunun donatı-
mında kullanılacaktır. Bu 500 milyon
Mark kompradorların ve toprak ağaların
cebini daha da şişirmesine hizmet
edecektir. Bedelli askerliğe karşı çıka-
lım!

Yurtdışındaki Türkiyeli işçiler için
bedelsiz kısa dönem askerlik talep ede-
lim.

Kahrolsun komprador patron ağa dev-
leti !

Yaşasın Halk Demokrasisi ve Bağım-
sızlık Mücadelesi !

B. AYHAN

MUSTAFA!... Gök gözlü şahinim
Can yoldaşım, Ustam
Ölümsüz Partizan Mustafa
Şen Ol

Halk Demokrasisinin bilinmez
kahramanı

Nasıl da sevmişiz sizi
Yüreğimizde kızıl bir sevdâ misali
Beni de yıkmış coşkun tutkular gibi
Çin'de, Kamboçya'da, Vietnam'da,
Balkanlar'da bir çetenin inadı
Borali günde kor bir mermi ateşi gibi...

Bugün iki can düştü ise eğer
Aydınlık geleceğin kızıl şafağında
Göküzünden kayan "sarı taş"lar gibi
İki can düştüyse eğer

"Çok değildir"

Çünkü onlar, kavgalarla gelen
ölümlere gönül vermişlerdi
kucak açmışlardı, yaşamın onuru ölümlere
Hayat bitti sanılmasın

ONLAR.....

Yeniden yeniden boy verecekler ezilen
halkların fideğinde.....

Ateş ve barut yakamadı
bayrağımızın üzerindeki şiarı
"GERİLLALAR ÖLMEZ, YAŞASIN MÜCADELEMİZ"

kolay değil ey
Şarapnel parçaları öldüremedi beni
Bir daha sık paslı kurşununu

ey besili köpek
İşte yaşıyorum hala, sana ve efendilerine
inat

Kolay değil ey
"Patlayan bomba" savaş ilanımızdı bizim
Aldatmayın kendinizi
Zulüm düzeninin Puşt muhafızları
Söküldü öfkemizin sınırındaki mayınlar
İşte patlıyor, patlayacak silahlarımız
Ağıt yakılmasın ölümlerimize
Acılarını yüreğimize değil
Bilincimize gömelim
Katem yok şehitlerimize
Düğün sedasıyla, halaylarla anacağız
onları

Karla,
kara mavzer uğultusuyla yaşıatacağız
anısını YOLDAŞLARIN
Patladı öfkemizin sınırındaki mayınlar
Dağlar selam dursun
Mamak Cezaevinden

ADİYAMAN- Bastarafı 9. sayfa da
Sürgüne gidecekler bir hafta boyunca
elleri kelepçeli olarak nemli, beton
hücrelerde yatmaya zorlanmışlar, sürgün
kafilelerinin konakladığı yerler de da-
hil olmak üzere (cezaevleri de dahil)
kelepçeler kesinlikle çözülmemiştir.
Hatta faşistlerin gözleri o kadar dön-
müştür ki, ilk kaldığımız Buca'daki hü-
crenin kapılarını dahi kaynaklattırması-
lardır. Dünyanın hiç bir yerinde uygu-
lanmayan "aç ve susuz bırakma cezası"
sürgüne gidecekler uygulanmış, insanlı-
ğın en doğal ihtiyaçlarından biri olan
tuvalet ihtiyacı bile engellenmiştir.
Yolda bu ihtiyacımızı kelepçeli olarak
gidermeye zorlandık.

Günümüzde faşist caniler ellerini
kollarını sallayarak cezaevlerinden kaç-
tıkları halde, bu tünel bahane edilerek
kırk devrimci Türkiye'nin en doğu ucu
olan Hakkari'ye sürgüne gönderilmişler-
dir. Bütün yolların kapalı olduğu bili-
niyorken, yollarda kalacağı kesin olan
külüstür cezaevi araçlarıyla kırk tu-
tuklu ve elli jandarma alalecele yola
çıkartılmıştır. Bu şartlarda kafilenin
Hakkari'ye gidemeyeceğini yolun yarısını
da anlayan sürgün sorumluları, kafi-
le nin Adıyaman'da kalmasını kararlaştır-
mışlardır. Sürgüne gönderilen araçlar
yukarıda bahsetmiş olduğum gibi eski ve
bozuk olmaları yanında, sadece cezaev-
lerinden mahkemelere tutuklu götürmek
için kullanılan on kişilik arabalardır.
Bu arabalardan her birine 21 tutuklu ve
8 jandarma konularak, yaklaşık iki haf-
ta sürecek olan yolculuk gözlemlenmiştir.
Hatta patron ağa devletinin temsilcile-
rinin gözleri o kadar dönmüştür ki; 2
tutuklu ve 5 jandarmanın ölümüne kadar
kafilenin yola devam etmesini emretmiş-
lerdir.

Sürgün sorumluları, şahsi eşyalarını
zı dahi yanımıza almamızı engellemeye
çalışmışlar, fakat devrimcilerin bu uy-
gulamaya karşı direnmeleri karşısında
gerilemişler ve eşyaların bir kısmını
vermeye mecbur kalmışlardır. Bu eşyala-
rın da bazılarını yollarda kaybolmuş, kı-
rılmış, parçalanmıştır.

Sürgüne gönderilmeyip, halen Buca
Cezaevinde bulunan 120 devrimci de çe-
şitli yerlere sürgüne gönderilmek için
bekletiliyorlar. Arkadaşlarımız uzun
süre ziyaretçileriyle görüşememiş, has-
tahaneye dahi gönderilmemişlerdir. Tüm
devrimcileri akşam 19.00 da hücrelere
kilitlenmektedirler. Televizyon ve radyo
koğuşlardan alınmış olup, masa ve san-
dalye dahi verilmemektedir. Devrimciler
sadece diğer mahkumlardan değil, birbir-
lerinden dahi tecrit edilmiş durumda
Aynı koğuşun alt ve üst katında bulunan
devrimciler birbirlerini görememekte-
dirlere.

Halen Adıyaman Cezaevinde bulunan
biz, devrimci tutuklu ve hükümlüler de
faşist baskılara ve uygulamalara maruz
kalmaktayız.

Daha cezaevine ilk girdiğimizde arka-
daşlarımızdan birine vurulmuş ve tüm
devrimciler donlarına kadar soyularak
aranmışlardır. Sonraki günlerde de
faşist baskılar sürmüştür. Sudan bir ba-
haneyle ben ve üç devrimci arkadaşım
gardiyanların sopalı ve joplu saldırısı-
na maruz kaldık. Ve iki gün süreyle hü-
creye atıldık.

Evet arkadaşlar, bugün komprador pat-
ron ağa devletinin saldırıları alabildi-
ğine yoğunlaşmıştır. Aynı saldırılar bu-
rada anlatıldığı gibi cezaevlerinde de
yükselmektedir. Ama biz devrimciler bu
saldırıları karşısında yılmadık ve yılma-
yacağız. Mücadelemizi her geçen gün bi-
raz daha yükselteceğiz. Zaten faşistle-
rin bize saldırmalarının nedeni onlara
karşı vermiş olduğumuz tavizsiz mücade-
mizdir.

Faşist diktatörlüğün zindanlarında
da direnişimizi sürdüreceğiz !

Arkadaşlar, Almanya'daki siz, Türkiye-
li işçilerin vermiş olduğu devrimci mü-
cadeleyi bütün içtenliğimizle destekli-
yoruz. Ayrıca MÜCADELE gibi bir kitle
gazetesinin yayınlanmasında da sizlere
başarılar diliyoruz.

Kapalı Cezaevi
ADİYAMAN

**ATIF' IN GREV VE HUKUKİ
YARDIM FONUNA
BAĞIŞTA BÜLUNALIM**

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ !

Bir Direnişin Öyküsü

146 işçinin çalıştığı Alemdar Porselen fabrikası, porselen elektrikli malzeme, kahve fincanı ve demlik üreten toprak sanayi iş kolunda faaliyet sürdüren bir fabrikadır. İşçilerin %70'i kadın işçidir. Patron Çetin Alemdar Kayseri'li olup, hacı olan babası ile birlik te fabrikanın sahibidir. Patron ve babası feodal-burjuva yapının bir örneğidir. Patron kadın işçiler arasında namussuzca emelleri için ahlaksızlığı teşvik ederken, hacı olan babası, kaytarıyorlar diyerek kadınların tuvaletine girip kadın işçilere baskı uygulamaktaydı. Özel olarak kadın ticareti yapan bir sebeci de kurduran patron, işçileri uzun yıllardır sindirmiş ve kolayca sömürmüştür. Eski baş temsilci olan faşist Osman Boğaz, fabrikanın ... bölümünde çalışan ... ismindeki genç kıza kandırarak uzun süre dost hayatı yaşadıktan sonra İskenderun batakhanelerinin bulunduğu Soğukoluk genelevlerine satmıştır. Faşist köpeğin bu alış-verişten 30 bin TL. aldığı kendi ifadesinden öğrenilmiştir.

Patron, fabrika açıldığı günden bu yana mukaveleli işçi çalıştırmış, sarı sendika Çimse-İş in de yardımıyla sömürsünü sürdürmüştür. Bu patronun en gözde çarpan özelliği toplu sözleşme yapma maktır. Nitekim daha önce yaptığı toplu sözleşmede 50 kuruşluk bir ücret artışı nı sarı sendikaya imzalatmıştır. Sömürsü öyle açıktır ki; 10 senelik işçiler bile (eğer patron uşağı değilse) asgari ücretin çok az üstünde ücret almak tadırlar. Sosyal haklar ise yok denecek kadar azdır.

İşyerinde 1979 başında çalışmaya başlayan devrim sempatisini ve uyanık işçilerin çalışması sonucunda işçiler, önce faşist sendika şube yönetimini diğer fabrikalarla (İstanbul Porselen, Kurt Kiremit, Yasa) anlaşarak devirmiş ve yerine işçilikten gelme Mehmet isminde bir kişiyi (bu kişi daha sonra Çimse-İş genel merkezi tarafından profesyonel sendikacı yapılmış) seçmişler. Yönetim Kurulu ise İstanbul porselen işçilerinden dürüst fakat bilinçsiz işçilerle (ki bu kişiler de çalıştıkları fabrika da üretimden koparılacak patronların iştekları üzerine akşama kadar boşa kal-

mışlar ve doğal olarak patronlarla uzlaşma içine düşmüşlerdir) Yasa işyerinden bilinçsiz bir işçinin katılımıyla oluşmuş. Başkan Mehmet sendikanın genel başkanına faşist diyen, ancak sırtını CHP ye dayayarak yüksek mevkilere gelmeye çalışan kaypak bir unsurdur. O, işçilerin sendika genel merkezine karşı muhalefetini kendi amacı doğrultusunda kullanmak istemektedir. O, işçilerin burjuvalaşmasına yaşanan bir örnektir. Böyle giderse bugün değil, ama yarın mutlaka sendika ağası olacaktır.

Son dönemde grev sendika tarafından atanan devrim sempatisini ve uyanık temsilciler ilk olarak patronla uzlaşmayı reddettiler. Sonra mukaveleli işçi almayı durdurdular, işyerindeki kadın-erkek ilişkilerindeki ahlaksızca gidişe ve burjuva ideolojiye karşı çıktılar. Bu nun üzerine patron 12 işçiyi attığında işçiler, topluca Gebze istasyonuna kadar yürüyüş yaptılar. Yürüyüşe polis müdahale edince sert tepki gösterdiler, polise hiç bir arkadaşlarını vermediler. Bu mücadelede sendika şubesi "yetkim yok" diyerek işçileri desteklemedi.

Aralık 1979 başında patron, işçi temsilcilerini çağırarak fuel-oil yokluğu nedeniyle işçileri 15 gün ücretli izine çıkaracağını açıklamış. Temsilciler bunun bir oyun olduğunu söyleyerek, patronun gereği sözünü vererek oyun oynamadığını söylemiş. Temsilciler sendikaya başvururca başkan Mehmet "bir şey olmaz, çıkmay" demiş. İşçiler de ücretli izine çıkmayı kabul etmişler. Ayın 25 inde no ter kanalıyla işçilere iş akitlerinin feshedildiği duyurulunca bunun bir oyun olduğunu açıkça ortaya çıkmış. Bu durum üzerine işçiler devrimcilerle birleşerek toplu sözleşmenin başlangıç tarihi olan ve kendilerinin izin bitiş ve iş akitlerinin feshedildiği tarih olan 31 Aralık 1979 da direniş kararı aldılar. Yasadışı bir uygulamayla yasal tatil günü olan 31 Aralık'ta işçilerin işine son veriliyordu. Patron işçilere gönderdiği tebligatta tazminatlarının ve bütün haklarının verileceğini belirtiyordu ama, iş yerinde 4-5 senedir çalıştığı halde 11 aylık görünen işçilerin kıdem bile yoktu ve ihbar tazminatları da çok düşüktü. Patronun düşüncesi giriş, çıkış yaptırarak çalıştırmak, böylelikle hem işçilerin kıdem kazanmasını önlemek ve hem de toplu sözleşme yapmamaktır. Patron 15 günlük süre içinde çıkardığı işçileri yeni işe alıyor -muş gibi tekrar almayı düşünüyordu. Yeni yılı patron başarısı şerefine kadeh kaldırıp kutlarken, işçiler, işsizliği ve sefaleti düşünerek sabahladılar.

1 Ocak 1980 sabahı büyük bir ateş yakılarak direniş başlatıldı. İşçilerin %70 i direniş yerindeydi. İşçilerin direniş yerine astıkları pankartta şunlar yazılıydı: "Toplu sözleşmeden bir gün önce işyeri kapatılıp işçiler sokağa atılmaz" .Direnişin ikinci günü bir direniş komitesi oluşturuldu. Direniş komitesi, direniş yerini siyasi tekkele ri çıkarına alet etmeye çalışanlarla mücadele ederken, direnişin uzun sürebileceğini gözönüne alarak yudam kampanyası açmayı, direnişin disiplinini

Alemdar işçileri Tekel, Tarih ve Mensucat Santral işçilerinin direnişlerini sürekli izledi, tartıştı. Alemdar işçileri direnişin ilk günlerinde şunu söylüyorlardı: "Biz kendimiz için mücadele etmiyoruz. Biz bütün işçi sınıfı için mücadele ediyoruz. 8 saatlik işgünü için 1 Mayıs 1886 da bütün dünya işçileri için can verenler gibi olmalıyız. Kendimiz için değil sınıfımızın kurtuluşu için savaşacağız."

Alemdar işçileri grev hakkına söke söke aldılar. Şimdi grev uygulaması ve grev davulunun çalması için sendika ağalarıyla karışılıyorlar. Bu mücadele içinde işçi bacılar önderlikte erkek işçi kardeşleriyle omuz omuza savaşılıyor. Mücadele devam ediyor. Alemdar porselen işçileri halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde yerlerini alacaklardır.

bozmaya yönelik davranışlara karşı mücadele ve direniş toplu olarak sürdürmeyi kararlaştırdı. (Toplu olarak direniş yerinde olmak çok önemliydi. Çünkü yasadışı olarak başlayan direniş, herhangi bir şekilde devlet gücüyle kırılabilirdi.) İşçiler direniş komitesinin kararlarına genellikle uydular. Direnişin ilk günlerinde fabrikaya gelen sendika başkanı devrimcilerin tutarlı mücadelesi sonucunda işçileri kandıramadı. Ve çıkışları önceden bildiği açığa çıktı. Sendika genel merkezi işçileri satmıştı ve bundan şube başkanının da haberi vardı. İşçiler bu durum karşısında öfkeleniler. Başkana bağırıp çağırdılar. Bu arada işveren fabrika içindeki yazılı belgeleri çıkarmak için otomatik silahlı polisler eşliğinde adamlarını fabrikaya yolladı. İşçiler kadınlar-erkekli direnerek, sloganlar atarak patron uşaklarına korku saldılar. O gün hiç bir şey vermedi işçiler, fakat hukuki formaliteler açısından bunun pek zararlı olmadığı anlaşılınca temsilciler nezaretinde başka bir gün bu belgeler verildi. Direniş büyük bir coşkuyla sürüyordu. Direniş yerinin ilk ziyaretçileri belediye işçileri olmuştu. Polikim, Özyiğit, Yücel Boru, Mintax, Mustafaçılar, Karayolları işçileri, Tezsan, Sarkuysan, Direnişçi Tekel işçileri, Grevci Şahin motor işçileri, grevci MTE işçileri, grevci Akkardan işçileri, Nasse işçileri, Aslan çimento işçileri, Özgür Kimya işçileri ve daha bir çok fabrikadan işçiler direniş yerine gelecek dayanışmalarını belirtiyorlardı. Saz çalınarak halay çekiliyordu. Ve hemen hergün Ankara asfaltı üzerinde miting benzeri toplantılar yapılıyor. Fabrikaların işçi servisleri durdurularak direnişin amacı anlatılıyor. İşçiler hep bir ağızdan "İşçiler birleşin diye haykırıyorlardı. Osmangazi'nin emekçi halkı davul zurna ile direniş yerini ziyaret ettiler. Kars yöresinin oyunları ile işçileri coşturdular. Ağrı lı emekçiler Kürtçe türkülerle halay çektiler. Muhacir bacılar Bulgarca marşlar söylediler. Yine hep birlikte devrim türkülleri söylendi. Direnişin 2.günden itibaren şu günlere kadar Aşık Emekçi, Ferhat, Ozan Baykan ve Doğan Filiz'in bantları çalındı ve sürekli olarak kadınlı-erkekli halay çekti işçiler. Çeşitli fabrikalardan gelen işçiler "Birlik, Mücadele, Zafer" sloganıyla karışılıyor.

Direnişin 1.haftası dolarken Kocaeli Emniyetine mensup polisler ve jandarma direniş çadırını bastı. Toplam 68 kişiyi (41 i kadın ve kız) otobüse bindirip emniyete götürdüler. Bacılara akla hayale gelmeyen en adi küfürler söylendi ve onlarda erkeklerle birlikte sıra dayğından geçirildiler. İkinci gün akşam üzeri kadınlar serbest bırakıldı. Bu zaman zarfında bacılar en ufak bir yığınlağa kapılmadı. Üçüncü gün akşamı erkekler serbest bırakıldı. Bu davadan 25 kişinin mahkemesi halâ sürüyor. Direniş çadırı polisler tarafından yıkılınca dışarda kalan arkadaşlar yeniden çadırı kurdular. Patron Kocaeli valisini Bakanlık aracılığıyla elde edip "işyerimi tahrip ettiler" diye polislerin baskısıyla işçilere boyun eğdirmeyi düşünmüş.

Devamı 11.sayfada

BEUMENHEIM

8 Mart Dünya Kadınlar Günü Beumenheim ve Çevresi Türk İşçi ve Gençlik Derneği tarafından 8 Mart Cumartesi günü kutlanmıştır. Dernek Kadınlar Kolunun çalışması, aktifliği ve ATİF e bağlılığı bir kere daha ispatlamıştır. Bu meyanda, içinde bulunduğumuz emperyalizm ve proleter devrimleri çağında emekçi kadınların mücadelesi, ekonomik ve demokratik haklarımız için mücadele ve halkların devrimci mücadelesini desteklemek için birlik ve beraberliğin sağlam temelini oluşturduğunu bir kez daha vurgulamıştır.

B.BERLİN

8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü Batı Berlin Türkiye İşçiler Derneğinin Kadınlar Kolu tarafından hazırlanan bir toplantıyla kutlandı. Yapılan toplantıda, kadın sorununun proletaryanın mücadelesine sıkı bir şekilde bağlı olduğunu belirten; Türkiye'de bu meseleyi kendi siyasi amaçları için kullanmaya çalışan faşist ve sosyal faşist teşkilatların (AP, CHP, MHP, MSP ve İKD, vs.) anti-devrim propagandalarını anlatan ve kısaca sosyalist toplumda kadının durumunu konu alan bir seminer verildi. Seminer sonrası yapılan tartışmalar olumlu. Emekçi kadınların ezilmişliğini ve mücadelesini dile getiren türküler saz grupları tarafından söylenerek toplantıya renk kattı. Daha sonra Türkiye'de fuhsu konu alan "Asiye nasıl kurtuldu" adlı bir film gösterildi. Zamanın dar olması nedeniyle film sonrası yapılan toplantı planlanan tartışma yapılmadı. Toplantı kadın arkadaşların halk oyunlarını sergilediği fedaşlarla sona erdi. Toplantıya 50 nin üzerinde kadın, erkek emekçi katıldı. Eylemin en olumlu yanı, başından sonuna kadar Kadınlar Kolu'nun insiyatifinde yürütülmesi idi.

B. GÜMÜŞ

Halkımız işkenceci katillerden mutlaka hesap soracaktır!

İşkence insanlara maddi ve manevi olarak yapılan baskı ve zulüm demektir. Nerede insanın insan tarafından sömürüsü var olursa, orada işkence de var olmuştur. Sömürücü egemen sınıflar, ezilen emekçi sınıfları iliklerine kadar sömürebilmek, kendi düzen ve saltanatlarını sürdürmek, kendi egemenlik araçları olan devletlerinin yıkılmasını engellemek için işkenceyi vazgeçilmez bir yöntem haline getirmişlerdir. Bu sömürücü sınıflı toplumlar olan Köleci, Feodal ve Kapitalist toplumlarda hep böyle olmuştur. Bu toplumların tarihleri baştan sona sayısız en vahşi işkence örnekleriyle doludur.

Bu gerçekler aynen ülkemiz içinde geçerlidir. Ülkemiz tarihi de bunun sayısız örneklerine tanıktır. Yüzyıllarca varlığını sürdüren Osmanlı Devletinin temelinde işkence ve zulüm yatar. Bu saltanat dönemi sayısız halkın işkenceye uğratılması, sayısız "kellenin uçurulması" pahasına olmuştur. Bütün bir Cumhuriyet tarihi boyunca faşist diktatörlüğün başlıca yöntemlerinden biri de bu olmuştur. Bu dönem boyunca işçilere, köylülere ve tüm emekçi halkımıza yapılan işkenceleri anlatmaya ciltler dolusu kitaplar yetmez...

Faşist diktatörlüğün işkenceciliği bugün de bütün şiddeti ile varlığını sürdürmektedir. İçinde bulundukları ekonomik ve siyasi buhranın ağır yükünü emekçi halkımızın omuzlarına yıkmak için ellerinden gelen her yola başvuran hakim sınıflar; değişmez yöntemlerinden biri olan işkenceye başvurmadan da geri kalmıyorlar. Halkımızın üzerinde her geçen gün katmerleştirilen sömürü ve zulme bağlı olarak sayısız işçi, köylü, genç, memur yurtsever, devrimci, demokrat üzerindeki işkenceleri de yoğunlaştırıyorlar. Halkımızın yükselen devrimci mücadelesini boğmaya çalışan komprador burjuvazi ve toprak ağaları; halkımızın zinde güçlerini fiziken çökert-

mek, yıldırmaq için emperyalist efendilerinden ödünç aldıkları, onlardan öğrendikleri çeşitli işkence yöntemlerini peş peşe deniyorlar. Böylece kendi çöküşlerini biraz daha geciktirmeye çalışıyorlar.

Tüm hakim sınıf kliklerinin açık ya da gizli desteğini alan faşist AP hükümetinin kurulmasıyla işkenceler daha da yoğunlaştı. Faşist diktatörlüğün işkencehanelerinde, özellikle de sıkıyönetim bölgelerinde hergün sayısız devrimci, yurtsever, demokrat genç, işçi, köylü işkence tezgahlarından geçiriliyor. Tabanları patlayınca kadar falakaya yatırılıyor; vücutlarında sigara söndürülüyor; ceryan veriliyor; parmakları, elleri kesiliyor; sakat bırakılıyor. Kadın tutukluların ırzına geçiliyor, cinsel organları jiletle kesiliyor. Psikolojik yıpratma ve işkencenin her türlüüne başvuruluyor. Birçok kişi işkence altında katlediliyor, yapılan işkenceler gizlenmek için emniyet müdürlükleri binalarından atılıyor, sokak ortalarına bırakılıp kurşuna diziliyor. Özellikle 12 Mart dönemindeki işkenceciliklerinden ders çıkartan hakim sınıflar, yaptıkları işkenceleri ve işkencecileri gözlerden gizlemek için özel dikkat gösteriyorlar. Çünkü onlar halkımızın işkenceci katillerden yaptıkları tüm işkence ve katliamların hesabını mutlaka soracağını çok iyi biliyorlar. Nitekim bugüne kadar bir çok işkenceci katilin cezalandırılması bunun açıkça kanıtlanmaktadır.

Fakat hakim sınıfların ve sıkıyönetim paşalarının tüm çabalarına ve sansür uygulamalarına rağmen bir çok işkence olayı basına yansımakta, yapılan işkenceler açığa çıkmaktadır.

Mesela: Kars'ta işçi Oruç Korkmaz 9 Ocak tarihinde işkence altında katledildi. İskenderun'da Necdet Bozkurt işkenceyle öldürüldü. Ölümlü gizlenmek için cesedi sokak ortasına bırakılıp tarandı ve "dur" ihtarına uymadığı için öldürüldüğü söylenildi. Adana Eğitim Enstitüsü öğrencilerinin Durdu Egitim'de işkencehanelerde katledilenlerden bir başkasıdır.

Mesela 3,5 ay süresince il il gezdirilerek işkenceye götürülen Gülten Gülkan adlı kadının Van'da, önce tabanları jiletle kesilmek suretiyle bir buçuk gün tuzlu suda bekletilmiştir. Vücudunun çeşitli yerlerinde sigara söndürülmüş, cinsel organları jiletle kesilip ırzına geçilmiştir. Yine Ankara'da Döndü Durmuş adlı kadın işkence sonucu düşük doğum yapmış, çocuğu 10 gün yaşadıktan sonra ölmüştür.

Diğer yandan bugün karakollara, sıkıyönetim karargahlarına, emniyet müdürlüklerine düştü işkenceden geçirilmeyen yoktur. Bütün bunlar Türkiye'de işkenceciliğin hangi boyutlara ulaştığını açıkça göstermektedir. Hiç kuşkusuz ki yukarıdaki örnekler daha da çoğaltılabilir. Fakat bunlar bile Demirel ve sıkıyönetim paşalarının Türkiye'de işkence olmadığını yolumdaki sözlerinin birer sahtekarlık numunesi olduğunu göstermeye yeterlidir.

devrimci mücadelesini boğmaktan başka bir şey değildir. Çünkü onlar Dersim'de yükselen devrimci, demokratik mücadeleden, Dersim halkından öcü gibi korkmaktadır. Dersim'de de yükselen mücadele onların tatlı uykularını kaçırtmakta, onlara korkulu rüyalar yaşatmaktadır. Onların Dersim'de de yeni tertiplere, provakasyonlara girişmek istemeleri işte bundan dolayıdır.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları ve onların devleti tüm bu isteklerini gerçekleştirebilecekler midir? Bunun cevabını Dersim halkının mücadelesi verecektir. Dersim halkı ve halk saflarındaki yurtsever-devrimci güçler ortak bir mücadele yürütürlerse bu tertip ve provakasyon planları açığa çıkarılıp teşhir edilebilir, faşist diktatörlük geriletilir. Nitekim hakim sınıfların bu doğru tudaki girişimleriyle birlikte Dersim halkının mücadele sesi yükselmekte geçikmedi. Tunceli'deki tüm okullarda öğrenciler boykot ve direnişlerle; esnaflar dükkanları kapatarak yeni askeri birliklerin getirilmesini protesto ettiler. Bugünde devrimciler Dersim'in askeri bir kışla haline getirilmesine karşı mücadele kampanyası açmışlardır. Dersim'de oynamak istenen tertip ve provakasyonların açığa çıkarılması, yeni askeri birliklerin Dersim'e yığılmasını engelleme doğrultusunda mücadele sürdürmektedir...

Bizler Dersim'deki MÜCADELE okuyucuları olarak bölgemizde oynamak istenen tertipleri gazeteniz vasıtasıyla Ay rupa'daki tüm Türkiyeli işçi ve emekçilere de duyuruyor ve diyoruz ki: emperyalistlerin ve uşaklarının tüm çabaları boşuna! Onlar ne yaparlarsa yapsınlar, emperyalizmin ülkemizdeki boyunduruğu kırılacak, komprador patron ağa düzeni yerle bir edilip bağımsız ve demokratik Türkiye yaratılacaktır!

Dersim'den MÜCADELE okuyucuları

Diğer yandan faşist CHP hükümeti döneminde bol bol işkenceden bahseden kafatasçı ırkçı faşist Türkes, şimdi işkenceden bir tek sözcük bile bahsetmemekte. Buna karşılık işbaşındayken bizzat işkencenin uygulayıcılığını yapan faşist Ecevit sözum ona bugün işkenceye karşı çıkıyor görünüyor. Fakat onların yaptığı it dalaşından başka şey değildir. Hakim sınıfların farklı emperyalist güçlere bağlı çeşitli kesimleri arasındaki çelişkilerin, sömürden daha çok pay alma ve devlet çarkının imkanların dan daha fazla yararlanma çabalarının ifadesidir. Onlar halka ve devrime karşı hep birlik olmuşlardır. Hakim sınıflar bir yandan halkımıza azgınca saldırıp, saltanatlarını, sömürü ve zulüm düzenlerini sürdürmek için en azgın baskı zulüm ve işkencelere başvururken; diğer yandan tüm bu yaptıklarını gözlerden gizlemek için her türlü yalan, demagoji ve sahtekarlığa başvurmaktan da geri kalmıyorlar.

Mesela; faşist CHP de aslında, tüm diğer faşist partiler gibi bu hükümeti hemen tüm temel konularda destekliyor. Ama sahte propaganda yapmaktan da geri kalmıyor.

Elbette ki Türkiye bugün dünyada işkencenin ayyuka çıktığı tek ülke değildir. Dünyanın dört bir yanında sömürücü egemen sınıflar sömürü ve saltanatlarını sürdürmek için ezilen kitlelere karşı en azgın işkencelere başvurmuşlardır ve halende başvurumaktadırlar. Hatta işkenceciliğin alanında emperyalist haydutlarca bir işkence teknolojisi bile geliştirilmiştir. Her geçen gün keşfedilen yeni işkence araçları ve yöntemleri dünyanın dört bir yanına ihraç edilmekte ve oralarda bizzat emperyalistlerin denetiminde uygulanmaya konmaktadır. Ülkemizdeki işkenceci katillerinde bizzat emperyalist efendilerince yetiştirildikleri, çeşitli kurslara tabi tutuldukları bilinen bir gerçektir. Tüm bunların yanı sıra emperyalistler ve tüm gericiiler sözum ona işkencenin "çağ dışı" olduğuna dair bir kampanya yürütmekten de geri kalmıyorlar. Oysa bu bir sahtekarlıktır. Söylenenlerin tam tersine işkence bu gün "çağ dışı" değil, bu çağı karakterize eden bir olgudur. İşkence, çöküşe giden emperyalistlerin ve onların çeşitli ülkelerdeki uşaklarının çöküşlerini engellemek için başvurdukları bir araçtır.

Ancak emperyalistler ve tüm gericiiler ne yaparlarsa yapsınlar tarihin tekerliğini geri doğru çeviremeyeceklerdir. Onlar dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarından mutlaka layık oldukları cevabı alacaklardır. Emperyalizmin ülkemizdeki uşakları da ne yaparlarsa yapsınlar kendi çöküşlerini engelleyemeyeceklerdir. Çeşitli milliyetlerden Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı demokratik halk devrimi mücadelesini zafere ulaştırarak onlara layık oldukları cezayı mutlaka verecektir.

KARS'DAN MÜCADELE OKUYUCULARI

DERSİM -Baştarafı 9.sayfada

yurtsever-devrimci yayın organlarını yasaklıyor, dağıtımını engelliyor. Kürt ulusunu ve diğer azınlık milliyetler üzerinde azgın bir milli zulüm uyguluyor. "tatbikat" adı altında Kürtleri katletmenin provalarını yapıyor...

"Gayri-nizamî harplere karşı provalar yapıyoruz" adı altında halkımızın mücadelesini bastırmanın hazırlığını gerçekleştiriyor. Bütün bunları yaparken onun en önemli araçlarından biri bu faşist ordudur. Yalnız bugün değil geçmişte de böyle olmuştur. Bu devlet Koçgiri, Ağrı, Zilan, Şeyh Sait, Koç uşağı, Dersim isyanlarında onbinlerce Kürtü katlederken; 15-16 Haziran büyük işçi direnişinde kahraman işçi sınıfımızın üzerine tankları sürerken; "Tahrir-i Sukun" kanunları çıkarıp peş peşe sıkıyönetimler ilan ederken; 12 Mart kudurgan faşizmini tezgahlayıp halkımıza azgınca saldırırken de hep bu faşist orduyu öne sürdü. Tüm bunları yaparken hakim sınıflar her zaman bu ordunun düşmanlara karşı "vatanı ve milleti" koruyan bir ordu olduğunun propogandasını yapmakta geri durmadılar. Peki bugün Dersim'deki "düşman" kimdir? Sıkıyönetim uygulanmasıyla tüm Türkiye çapında bu ordu hangi "düşman" a karşı alarma geçirilmiştir? Bu "düşman" halktır; işçiler, köylüler tüm emekçilerdir.

Bu gerçekleri Dersim halkı da acı tecrübeleriyle çok iyi bilmektedir.

O halde bu ordunun Dersim halkının "dostu" olduğundan bahsetmek; halkın "can ve mal güvenliğini" sağlamak için Dersim'e yığıldığını söylemek kargaları bile güldürür. Hakim sınıfların Dersim'e asker yığmalarının, onu askeri bir kışla haline getirmelerinin asıl amacı Dersim halkı üzerindeki baskı, sömürü ve zulümü katmerleştirmekten, Dersim halkının yükselen

ŞEHİTLERİMİZİ ANIYORUZ

M. SUPHI

İ. KAYPAKAYA

ONLAR DÖVÜŞEREK ÖLDÜLER
GÜNEŞE GÖMÜLDÜLER
VAKTİMİZ YOK ONLARIN MATEMİNİ TUTMAYA
AKIN VAR AKIN GÜNEŞE AKIN
GÜNEŞİ ZAPTEDECEĞİZ
GÜNEŞİN ZAPTI YAKIN

TEKNİK ÜNİVERSİTE BERLİN H-104
30 MAYIS 1980 SAAT: 18.30
TİD/TÖD BATI BERLİN

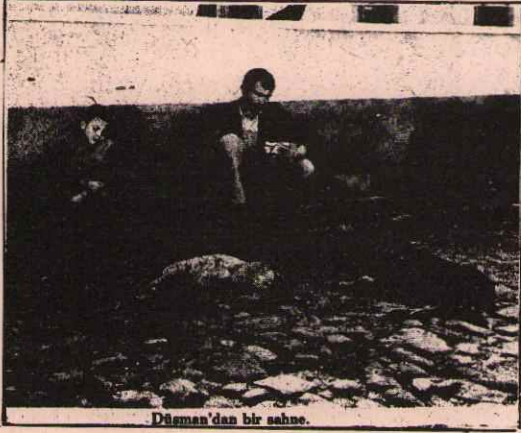
A. MUHARREM ÇİÇEK
(19 Mart 1973)

Selam olsun
Apaydın günlere
Kazmayla, kütrecle
yürüyenlere
Selam olsun halk için
ölenlere bin selam
KAZLIÇESME
DERİŞÇİLERİ

DEVİRİMCİ SANAT SAYFASI

FİLM ELEŞTİRİSİ: 'DÜŞMAN'

Düşman'dan bir sahne.

30. Uluslararası film festivali geçen ay içinde Batı Berlin'de yapıldı. Senaryosunu Y. Güney'in yazdığı "DÜŞMAN" adlı film de festivale katıldı. Festival içi gösterilen "DÜŞMAN", "Jüri özel ödülü" kazandı.

Bu yazımızda "DÜŞMAN" üzerinde duracak, film hakkındaki değerlendirmemizi aktarmaya çalışacağız.

İsmail, Lise'ye kadar anca okuyabilmiş, fakir ve işsiz birisidir. Çok sevdiği karısı, bir kız ve yaşlı kayıncı ile birlikte Eceabat'ta yaşamaktadır. İsmail sürekli işsiz olduğundan; Eceabat'tan, Çanakkale'ye iş aramaya gider. Fakat amele pazarı işsizlerle doludur. İsmail utangaç ve tecrübesizdir. Patronlar tarafından da eğitim görmüş olarak değerlendirilir. Bu nedenle İsmail, amele pazarından bir türlü iş bulamaz, ve geri döner.

İsmail'in işsizliği aile içerisinde gerginliklere neden olur. Sürekli sinirli olan karısı Naciye, yaşadığı hayattan memnun değildir. Kocasını ile aralarında huzursuzluk günden güne büyür. Güzellğine güvenmektedir Naciye. Buna güvenerek artist olmayı düşlemektedir, zengin olmayı düşlemektedir. Onun fakirliğinden gelen bu zaafını kadın ticareti yapanlar çok iyi bilmektedir. Onu hergün biraz daha fuhş uçuşumuna çekmeye uğraşmaktadırlar. Çok yaşlı kayıncı ise devamlı şikayet eden birisidir. Evin içinde, İsmail'e en yakın olan küçük kızıdır.

İsmail ekmeğe parası kazanmak için her işi yapmaya çalışır. Köpek zehirleme işinde bile çalışır. Fakat iş uzun sürmez. İsmail, ailesinin bitmeyen şikayetleri üzerine, ailesinden tarla hissesini istemeye karar verir. Babası ve erkek kardeşi onu hiç de hoş karşılanmazlar. Erkek kardeşi İsmail'e hakaret eder, böylece ki kardeş kıyasıya bir kavgaya girerler. Babası ise; tarla üzerinde hiçbir hakkı olmadığını İsmail'e tekrarlar. İsmail yıkılmış bir şekilde evine eli boş geri döner.

İsmail, ailesi üzerinde dolaşmakta olan felaketi sezinlemekte, fakat ne olacağını kestirememektedir. Tek düşündüğü şey; karısını kaybetmemektir. Bunun için tüm iyiniyetiyle çarpınır. Oysa İsmail'in tüm çarpınmaları sonucu değiştirmeyecektir. En yakın bildiği arkadaşları bile, karısını fuhşa itenler olacaktır.

İsmail, Almanya'da çalışmakta olan bir işçinin beraberinde getirdiği Alman turiste hizmet ederek para kazanmaya çalışmaktadır. Birgün eve döndüğünde karısını bulamaz. Çünkü Naciye fuhşun batağına tam anlamıyla saplanmış ve evini terketmek zorunda kalmıştır.

Dünyası başına yıkılan İsmail'in kafasında tek şey vardır. Naciye'yi bulmak ve de öldürmek. Araya giren komşuları onu bu fikrinden caydırır. İstanbul'a beraber gitmeleri için ikna eder. İsmail küçük kızını annesine emanet ederek arkadaşının yardımıyla İstanbul'a çalışmaya gider. Yeni bir hayat kurmak zorundadır İsmail.

Filmin kısaca özeti böyle, şimdi de değerlendirmeye geçelim.

"DÜŞMAN"ı değerlendiren, onun yapımında içinde bulunduğu şartlardan koparmadan ele almak gereklidir. Nedir bu şartlar?

Birincisi ve en önemlisi, Türkiye'de hergün daha da fazla koyulaşan faşizmdir, faşist baskılardır, sıkıyönetimdir.

sansürdür vs.. Tüm bunlar Türkiye'nin içinde bulunduğu gerçeklerdir. İşte "DÜŞMAN"ı değerlendiren, bu güç şartları gözönünde tutarak, bu temelde ele almalıyız.

"DÜŞMAN", bugün Türkiye'nin içinde bulunduğu bunalım ve problemlerin bir bölümünü yansıtmak isteyen bir film. Filmin ele aldığı önemli konular; fuhş, işsizlik, millî zulüm, üçkâğıtçılık vs. Film özellikle, işsizlik ve fuhş konusunu oldukça iyi işlemiş. Bunlar filmin değerli yanları. Fakat, filmde görmek istediğimiz daha birçok gerçekler vardı, ne yazık ki, bunlara raslayamadık.

Mesela; bugün Türkiye'nin hemen hemen her yanında, adım başı raslanan; polis-jandarma ve bunların halka uyguladığı baskı. Diğer yandan, Türkiye'de günden güne daha da yükselen halkın mücadelesi. Bunlar filmin eksik yanlarını teşkil ediyordu. Filmin başından sonuna kadar çekingen psikolojisi hakim durumda idi.

Filmin bitişi özellikle doyurucu olmaktan uzak bir çözüm yolu getirilerek bitiriliyor. Bu çözüm yolu, filmin en son sahnesinde ortaya çıkan; anca konuşmalarından, tavırlarından devrimci oldukları anlaşılan iki kişinin İsmail'i İstanbul'a gitmeye ikna etmesidir. İsmail, İstanbul'a gidecek, fabrikaya girecek, grevlere katılacak, işçi sınıfının ideolojisiyle yakın bağlar kuracaktır. Tabii ki, bu da bir çözüm yoludur. Fakat kurtuluş anlamında değil, uyanış anlamında.

Eğer ince detaylarına incek olursak; bu nun tersi de olabilir. Her greve katılan, acaba gerçekten işçi sınıfının ideolojisine inanmış mıdır? Bu anlamda doyurucu bir çözüm getirilemiyor diyoruz.

Şunu mutlaka kavramak gerekir ki, bir filmde bir çok konuyu birden işlemek, seyirci veya eleştirmen olarak bu nu film yapımcılarından beklemek elbette olamaz. Film yapımcıları derken; Yılmaz Güney ve ona bağlı olan Güney filmcilikten sözlemekteyiz. Çünkü şurası kabul edilmesi gereken bir gerçektir ki, Yılmaz Güney bugün Türkiye şartlarında bir tek kıymetli değerdir, ve onun karşısında başkaca bir alternatif yoktur. Bu anlamda, devrimci, demokrat, ilerici kitle; Yılmaz Güney'in daha da ilerlemesini, Türkiye halkına olumlu, imkanlar da halinde çözüm yolları gösteren, gerçek hayattan mesajlar yollayan film yapmasını beklemektedir. İstenen budur. Yoksa bir filmin herşeyi birden vermesi istenmemektedir. Tam tersine bir çok konuyu birden işlemeye çalışmak, filmin bir takım karışıklıklara itmektedir. Geçen yıl seyrettiğimiz "SÜRÜ" filminde de bir çok konu işlenmeye çalışılmıştı. "DÜŞMAN" da da aynı hata devam ettiriliyor.

Güney Film, "SÜRÜ"den bu yana ne kadar ilerledi sorusunu sordüğümüzda; buna teknik olarak daha da ilerleme cevabını verebiliriz. Ama içerik açısından ele alınıncaya, fazla bir ilerleme kaydetmediğini belirtmek faydalı olacaktır. Bir filmi kaliteli kılan aydınlatıcı ki, özellikle içeriğidir, ama bu tek başına yeterli değildir. İyi bir teknik, başarılı oyuncular filmin tüm kalitesini tamamlayan öğelerdir. "DÜŞMAN"ın şanssızlığına biraz da oyuncuların başarısızlığını eklemekte fayda vardır. Oysa "SÜRÜ"de oyuncuların başarısı gerçekten övülmeye değerdi.

"DÜŞMAN" özünde oldukça önemli şeyler söyleyen, temelde başarılı, ancak çeşitli tekrarlamalarla, fazlalıklarla dolu, gerçek söylemek istediğini söyleyemeyen, derdini tam anlatamayan sonu yarım kalmış bir film.

İsteğimiz o dur ki, Güney Film, Türkiye halkının mücadelesini anlatan filmler yapmalı, böylece de belli bir ihtiyaca cevap vermelidir.

B. EMEL

**

SANSÜR KURULU "DÜŞMAN"ı YASAKLADI

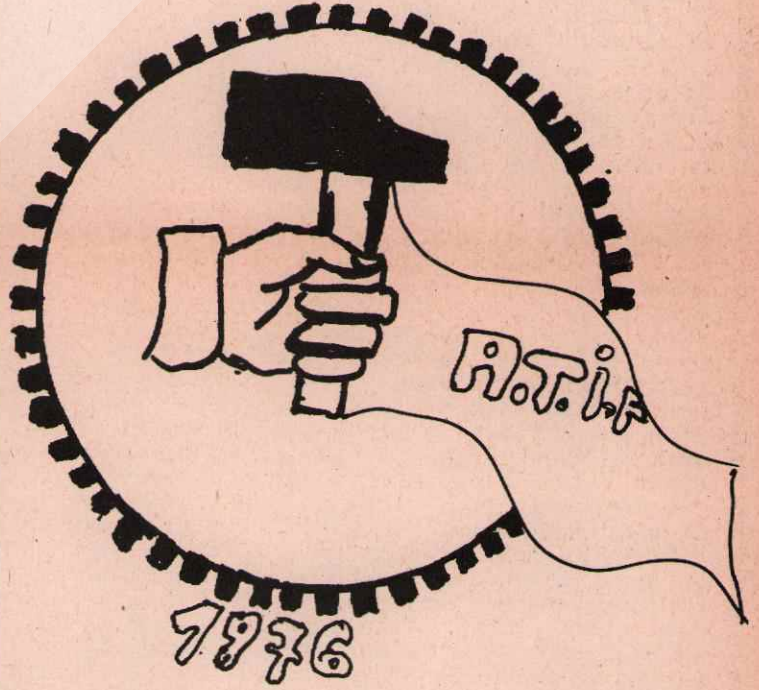
"DÜŞMAN" filminin Türkiye'de oynatılması sansür kurulunca yasaklanmıştır.

Sansür Kurulu, Düşman filmini "Kamu düzenini veya Ulusal güvenliğini zedeleyici" yapıda bularak böyle bir karar aldığını açıklamıştır. Uluslararası bir festivalde "İnsani değerleri ve toplum yaşamını en iyi dile getiren" film olarak tanımlanan ve jüri özel "En iyi senaryo" ödülü alan yapının yasaklanması yankılar uyandırmış, eleştirilere yol açmıştır.

Güney Film Basın Bürosu konuya ilişkin olarak yaptığı açıklamada "Sansür kurulunun sadece "Düşman"ı değil "Düşman"ın şahsında bütün demokrasi güçlerine yönelik olan bu yasakçı tutumunu protesto etmek ve bu yasakçı anlayışa karşı mücadele etmek bütün demokrasi güçlerinin bir görevidir" demektedir. (Kaynak, Cumhuriyet gazetesi).

Biz de ATİF olarak "DÜŞMAN" ın şahsında, devrimci sanata, yöneltilen, faşist baskıları lanetler, Sansür Kurulunun "Düşman" üzerindeki yasaklama kararını derhal kaldırmasını talep ederiz.

Genç bir arkadaşımızın sanat sayfası için göndermiş olduğu resim çalışmalarından bir tanesini yayınlıyoruz.

KADINLARIMIZ

BİZİM KADINLAR
ELİ YOK DİLİ YOK
GÜCÜ YOK BİZİM KADINLAR
BİZİM KADINLARIMIZ

ONLAR SUSARLAR
HEP ŞİKAYETLERİNİ
İNANDIKLARI VE HİÇ
YARDIMINI GÖRMEYİMLERİ
KUTSALLARA ANLATIRLAR
VE ŞÜKREDELER
BİZİM KADINLARIMIZ

HATA YAPTIKLARINI
SANIRLAR BUNLAR
TOPLUMUN UYUYAN
KÖLELERİ

AMA SANMAYIN
ÇIKARICILAR BUNLAR
HEP BÖYLE UYUYACAKLAR
BİZİM KADINLARIMIZ

ELİ HAMURLU ELİ
KEKİÇLİ TOPRAK
KOKAN ELLERİ KADINLAR
EZİLEN KADINLAR
BİZİM KADINLARIMIZ

UYANACAKLAR UYANIYORLAR
HAKLARINI ALMAK İÇİN
DİRENIYORLAR BİRLEŞİYORLAR
GÜÇLENİYORLAR YEPYENİ
PİRİL PİRİL BİR DÜZENE
DOĞRU İLERLİYORLAR
BİZİM KADINLARIMIZ

CANAL

SENDİKALARDA VE FABRİKALARDA DEVİRİMCİ MÜCADELE

KIZIL SENDİKALAR ENTERNASYONALI

GERİCİ SENDİKALARDA ÇALIŞMA SORUNU ÜZERİNE

Geçen sayımızda Lenin'in Kızıl Sendikalar Enternasyonalinin kuruluş döneminde yanlış sendikal mücadele anlayışlarına karşı mücadelesini ele aldık. O yazıda ortaya konulduğu gibi Lenin "....komünistlerin bütün görevi, bilinçlendirmede geç kalanları inandırmayı bilmek, onları arasında çalışmayı bilmektir. " (Sol Komünizm, s.50) diyordu. Yine Lenin gerici sendikalarda çalışmanın amacının "....gerektiği kadar gelişmemiş olan ya da geri olan işçi yığınlarını, gerici liderlerin, burjuva ajanlarının, aristokrat işçilerin, ya da "b. işçilerin" etkisine terk etmemek ve onların arasında çalışarak sınıf mücadelesine kazanmak olduğunu tesbit etti. Lenin, aynı zamanda gerici sendikalarda çalışmanın kolay olmadığını ve gerici sendikalarda çalışan devrimcilerin "sendikalara girebilmek, sendikalar içinde kalabilmek ve her ne pahasına olursa olsun devrimci eylemi bu örgütlerin içinde sürdürebilmek için bütün bunlara göğüs germenin gerekli olduğunu; her türlü fedakarlığa razı olmak (eğer gerekirse) savaş hilelerine başvurmak, gizli eylem yöntemlerine başvurmaya gerekli olduğunu vurguladı.

1921 yılında toplanan Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi 1.Kongresi (Kuruluş Kongresi) gerici sendikalarda çalışma sorununu ele aldı. Delegelerin bir bölümü, özellikle Almanya'dan ve ABD den gelen delegelerin bir bölümü gerici sendikalarda çalışmaya reddettiler. Gerici sendikalarda çalışmaya, 'sınıf işbirliği' olarak değerlendirdiler. Devrimci işçilere gerici sendikaları terk edip, yeni sendikalar kurmalarını öğütlediler. Kızıl Sendikalar Enternasyonalinin 1.Kongresine katılan delegelerin büyük bir çoğunluğu gerici sendikalarda işçi kitlelerini devrimci mücadeleye kazanmak için çalışmanın gerekli olduğunu savundular. Devrimci işçilerin çok sayıda küçük, devrimci sendikalar kurmalarının yanlış olduğunu ve böyle bir tavrın devrimci işçileri henüz devrimci sendikaların kurulmasının gerekliliğini kavramayan işçi kitlelerinden tecrit edeceğini savundular. Yanlış görüşlere karşı tutarlı mücadele verdiler. Yapılan oylamada delegelerin büyük çoğunluğu gerici sendikalarda çalışmaya reddeden karar tasarısını redd ettiler. Gerici sendikalarda işçi kitlelerini kazanmak için çalışmanın gerekliliğini vurgulayan karar tasarısı kabul edildi. Bu kararda şu görüşler dile getiriliyordu :

"...Sendikaları yıkmayalım, ele geçirelim, yani eski sendikalarda örgütlü milyonlarca işçi kitlelerini kazanmak devrimci mücadelemizin sloganı olmalıdır....Sendikalardan atılan işçiler dağınık durmamalıdır. Onlar, eskiden örgütlü oldukları çerçeve içinde örgütlenmelidir. Onları atan sendikanın belli yasal bir bölümü olarak hareket etmelidirler.... Eski sendikalar içindeki tüm örgütsel çalışma, sendikal bürokrasisinin ihanetine ve pasifliğine karşı mücadele, işçilerin günlük hakları için mücadele şiarı altında yürütülmelidir."Sendikalardan çıkalım" şiarı kitlelerin kazanılmasını engellemekte ve böylece bizi sosyal devrimden uzaklaştırmak tadır. " (Kızıl İşçi ve Sanayi Birliklerinin Enternasyonal 1.Kongresi nin Kararları, Tüzük ve Çağrıları, s.54, alm.)

Kızıl Sendikalar Enternasyonalinin 1. Kongresinde gerici sendikalar üzerine alınan karar, Lenin'in gerici sendikalarda çalışma üzerine görüşleriyle tam bir uygunluk içindedir. Bu karar, gerici sendikalarda çalışmanın önemini kavramayanlara ağır darbe oldu. Yine 1921 yılında alınan bu karar, bugün işçi kitlelerini etkisi altında bulunduran gerici sendikalarda çalışmanın gerekliliğini görmeyen ve böyle bir çalışmanın zorluğu karşısında "kurtuluş" yeni sendikalar kurmada görenlere de ağır bir darbedir. Aynı zamanda toplanan Komintern (Komünist Enternasyonal)

3. Kongresi de gerici sendikalarda çalışma sorununu ele aldı. Komintern üyesi partilerin görevlerini tesbit etti.

"Gelecek dönemde komünistlerin esas görevi; tüm sendikalarda örgütlü işçilerin çoğunluğunu kazanmak için sürekli, enerjik ve inatçı bir çalışma yürütmektir.... Her komünist partisinin güçlüğünün en iyi ölçütü; sendikalarda örgütlü işçi kitleleri üzerinde etkisidir. " (Komintern 3. Kongresi Belgeleri, alm. s.68)

Kasım 1922 de toplanan Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi 2.Kongresi, kuruluş kongresinde tesbit edilen gerici sendikalarda işçi kitlelerini kazanmak için çalışma çizgisini onayladı. Kongre bu doğru çizginin pratiğe uygulanmasında yapılan hataları düzeltti. Hata yapan Kızıl Sendikalar Enternasyonal taraftarlarını uyardı. Kızıl Sendikalar Enternasyonal 2.Kongresi tüm Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi taraftarlarına gerici sendikalar içinde bir temel yaratmak için çağrı yaptı. Bu (yani gerici sendikalar içinde devrimci bir temel yaratmak-YN) sendikaları terk etmenin propagandasını yapanlara karşı devrimci sloganların gerisine saklansalarda, amansız bir mücadeleyi gerekli "kıldı" tesbitini yaptı. Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi 2.Kongresi gerici sendikalarda çalışmanın gerekliliğini vurgularken, aynı zamanda bazı delegelerin bazı örgütlenme biçimlerini mutlaklaştırmalarına karşı çıktı. Kongre işçi örgütlerinin biçiminin tesbitinde çeşitli ülkelerin somut şartlarının gözönünde bulundurulmasının gerekliliğini vurguladı.

Temmuz 1924 de toplanan Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi 3.Kongresi bundan önceki kongrelerde kabul edilen gerici sendikalarda çalışmanın gerekliliğini ortaya koyan çizgiyi yeniden onayladı. Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi sekreteri Losovski, kongreye sunduğu 'Devrimci Sendika Hareketinin Görevleri' adlı raporunda, sendikaları terk etme eğiliminin hızla geliştiğini ve bu eğilime karşı mücadelelenin gerekliliğini vurguladıktan sonra "Sendikaları yıkmayalım, ele geçirelim" sloganının anlamını açıkladı.

"Fakat birlik için bu mücadelenin anlamı nedir? Bu soyut bir şiar mıdır? Hiçte değil! Birlik için mücadelenin anlamı ortak eylemler için işçi sınıfı içinde mücadeledir ve bu temelde bu birlik güçlendirilebilir, sağlamlaştırılabilir ve kurulabilir ve devrimin bir aracı haline getirilebilir. Eğer birlik için mücadele şiarı altında çalışacaksak "Sendikalara geri dönelim, sendikaları terk eden herkes, özellikle önderler geri dönmelidir" şiarını atmak zorundayız....

Sendikaları ele geçirmek işçi beyinlerine hakim olmak için sendika bürokrasisine karşı mücadele anlamına gelir. Bizim için önemli olan bu rokratlar, sendika binaları ve kasa sı değildir. Bizim için önemli olan işçi kitlelerinin bilinçlenmesi, onların aktif mücadeleye kazanılması her sendika üyesinin davamız için bilinçli bir savaşıya dönüştürülmesidir. " (Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi 3. Kongresi Belgeleri, s.41-42, alm.)

Kongre tartışmalar sonunda bu konu ile ilgili olarak kararlar alındı. Bu kararlar daha önceki kongrelerde alınan kararlardan farklı değildi. Kararların "Birlik için Mücadele" başlı bölümünde özellikle Almanya'da yaygınlık kazanan sendikaları terk etme siyasetinin yanlışlığı ortaya konulduktan sonra "işçi sınıfının kazanılması sendikaların bölünmesiyle zorlaşmaktadır. Birlik için mücadele sendikaları terk edenlerin geri dönmeleri için mücadele anlamına gelir." deniliyor. "Sendikaları ele geçirelim, fakat yıkmayalım" başlıklı bölümde ise, Kızıl Sendikalar Enternasyonalinin sendikaları ele geçirmekten ne anladığı ortaya konuluyor. Kızıl Sendi

kalar Enternasyonaline göre sendikaları ele geçirmenin yukarıda da belirtildiği gibi işçi kitlelerinin çoğunluğunu kazanmak anlamına geldiği anlatılıyor. Bunun için kapitalistlerle el ele yürüyen sendika aristokratlarına ve bürokratlarına karşı amansız bir mücadelenin gerekliliği vurgulanıyor. Daha sonra "Örgütsüz işçilerin sendikalar içinde örgütlenmesinin gerekli olduğu vurgulanıyor. Örgütsüz işçilerin sendikalarda örgütlenmesi sorununun sendikalar içindeki devrimci muhalefeti güçlendirici bir biçimde çözümlenmesinin gerekliliği anlatılıyor

3. Kongre de alınan kararlarda ayrıca devrimci işçilerin işçi kitleleri arasında mücadelesinin sendika ağaları tarafından sabote edilmesini önlemek için mücadele organlarının yönetimine seçilmesinin gerekli olduğu tesbiti yapıldı.

D.DEMİR

Not: Son kaynak belirtilmeyen yazılar Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi 3.Kongre Belgeleri, s.342-,alm.)

Devamı gelecek sayıda

Bir fabrikada çalışan MÜCADELE okuyucu su işçilerden Devrimci Sendikal Muhalefetin -DSM(Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu tarafından KPD/ML (Almanya Komünist Partisi-Marksist-Leninist) den esinlenerek Türkiye'de örgütlemeye çalıştıkları bir sendika bozuntusudur) somut pratiğini anlatan bir yazı aldık. Bu yazıyı yararlı olacağı görüşüyle sendika sayfamızda yayınlıyoruz

DEVİRİMCİ SENDİKAL MUHALEFETÇİLERİN DURUMU

Halkın Kurtuluşundan ve Halkın Yolu'ndan Devrimci sendikal muhalefetçilerin bize karşı tavrı iki seneden beri süregelen örgütlenmemizde hiç ses yok şeklindeyken, altıncı ayın başlarında 1979 tarihinde işe alınan mukaveleli işçilerle başlayan Devrimci Sendikal Muhalefet propagandası kısa bir dönemde yayıldı. Bu arada biz Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolundan Devrimci Sendikal Muhalefetçilerle konuştuk. Bizim burada köklü bir örgütlenmemiz olduğunu anlattık. Burada sendikal çalışma olduğunu ve bu çalışmalarda bizi desteklemeleri gerektiğini söyledik, aksi halde çalışmalar faşist ve sosyal faşistlerin işine yarar. Bunların bu uyarımıza cevapları hayır oldu. Aramızda siyasi farklılıklar olduğunu, o yüzden kendi siyasetleri doğrultusundaki sendikalarda çalışacaklarını söylediler. Bu arada biz bunları kitle içinde teşhir etme kampanyasına giriştik. Bizim teşhir kampanyamızın sonucunda Halkın Kurtuluşundan Devrimci Sendikal Muhalefetçi (zaten bir taneydi) DSM söylentisiyle kafasını bulandırdığı üç-beş işçi arkadaşta yanından ayrılınca tek başına kalıp kendi kısmındaki işçiler Tüm-Maden-İş'e girince, kendisi de bize gelmek zorunda kaldı. Üye olmaktan başka aktif hiç bir çalışmaya girmede. Fabrikadaki tuvalet kaplarına yazılı "Yaşasın Halkın Kurtuluşu" sloganlarından başka bir pratiği olmadı. Bizimle konuşurken sanki biz kendisiyle ittifak yapmışız havasında dolaşıyordu. Diğer Halkın Yolundan Devrimci Sendikal Muhalefetçiler(DSM) gelince, bunlar mukaveleyle geçici olarak alınan işçilerin içinde iki kişiydi, bir de fabrikada yanlarına bir kişi aldılar. Bunların da parlaması ile sönmesi bir oldu. Girer girmez fabrika kendi kaleleriymiş gibi durmadan DSM yazıları yazıp açık propaganda yaptılar. Bildiri dağıttılar. Üçüde kısa zamanda açığa çıktı, faaliyetleri kısa sürdü, fabrikada kalan bir kişide Maden-İş'in saflarında yerini aldı. İşçilerin büyük çoğunluğu Tüm-Maden-İş'in saflarında birleşmesine rağmen Maden-İş'in bölücü faaliyetine Halkın Yolcusuda katıldı. Aynı tempoya yoluna devam ediyor. Biz de ona iyi yolculuklar dileriz.

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

BREMEN

Bremen Ve Çevresi İşçi Dayanışma Birliği tarafından düzenlenen halk gecesine 200'ün üzerinde kitle katıldı. Folklor, koro ve ozanların yer aldığı gecede 'Çobandüzen' adlı bir tiyatro gösterildi. Schöenberg'deki tutuklu arka dağlar için gecede 300 Marka varan para toplandı.

Bremen Ve Çevresi İşçi Dayanışma Birliği'nin, halkımızı soyan bir sahte karı teşhir amacıyla çıkarmış olduğu bir bildiride KEMAL GÜNGÖREN adlı kişinin halkın iyi niyetini sömürerek çeşitli yerlerde sahtekarlık yaparak para topladığı bildiriliyor. Bildiride, kişinin altından gerçeğe bakmadan, kendisini acındıranlara yardım etmenin böylesi sahtekarların yaşamasına katkıda bulunacağı anlatılıyor ve kitle bu konuda uyarılıyor.

HESSEN

Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan'ı işgaline, ABD emperyalistlerinin İran'a müdahale planlarına ve hazırlıklarına, amerikancı Demirel hükümetinin çıkardığı ve çıkarmaya çalıştığı faşist yasalara karşı ATIF'in, TÖK/YD, CISNU ve GUAFS'la ortaklaşa yürüttüğü kampanya bölgemiz Hessen'de başarı ile yürütüldü.

Kampanya gerek enternasyonal alanda çeşitli ülkelerden devrimcilerin aynı doğrultuda omuz omuza mücadele etmeleri açısından, gerek onlarca arkadaşımızın bu mücadeleye aktif ve fedakar olarak katılması açısından gerek yüzlerce anti faşist, demokratın bu eylemlere katılması için örgütlenmesi açısından, gerekse onbinlerce kişiye çeşitli araçlarla görüşlerimizi duyurmamız açısından olumlu oldu.

Bu eylemler süresince masrafların karşılanması için yürütülen bağış kampanyasına yüzlerce demokrat, devrimci katıldı, Binlerce Mark bağış toplandı.

Eylemlerin önceden tesbit edilmesi, örgütlenmesi ve kohektif olarak yürütülmesi, geniş kitlelerin yapılan eylemlere aktif olarak katılmasını sağladı.

ATIF HUKUKİ YARDIM FONUNA YILBAŞINDAN BU

YANA TOPLANAN BAĞIŞLAR

HANNOVER	150.- DM
FORSTHEIM	815.- DM
RÜSSELHEIM	833.50 "
DARMSTADT	1952.50 "
STUTGART	1600.- "
B.BERLİN	500.- "
MANHEIM	1165.- "
KOBLENZ	828.- "
RANSBAH	800.- "
BAUMBACH	
ULM(Wirgis)	1250.- "
LANGENAU	1010.- "
ULM	970.- "
DARMSTADT	300.- "
NÜRNBERG	375.- "
I.KAYA(Holl)	200.- Gulden
ARNHEIM()	1160.- "
RÜSSELHEIM	600.- DM
OBERRAMSTADT	1600.- DM
BREMEN	292.- DM

RÜSSELHEIM

Rüsselsheim ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Birliği'nden gönderilen bir mektuptan bazı kısımları yayınlıyoruz.

"Köln yürüyüşü için Köln'e gidildiği gün faşist it sürüleri 50-60 kişilik bir gurupla Rüsselsheimde bir işgal havası estirdiler. Bildiri dağıtarak kitlelere sözüm ona korku salmaya çalıştılar. Oysa daha önce faşist Türk Kültür Derneğinden çıkma cesareti gösteremeyen bu it sürüleri neden o gün kahrından keşildiler. Bu onların her zaman gösterdiği bir cesaret miydi?

Hayır. O gün derneğimiz yürüyüş için Köln'e gitmişti. İşte bu gidişten ötürü de faşist sürüler meydana boş buldular.

Aslında meydana halk saflarında görüldüğü diğer guruplar vardı. Ama faşistlere korkulu günler yaşatan, onların inlerinden çıkmaya cesaret ettirmeyen bu guruplar değil, tutarlı devrimci ve derneğimizdir. Bu doğru mu? Elbette doğrudur. Faşistlerin işgal havası estirerek bildiri dağıttıkları gün "kararlılık, cesaret, militanlık" çığırkanlığı yapan diğer guruplar Rüsselsheim'daydı. Peki ne yaptılar? Hiç bir şey, ufak bir tepki dahi göstermediler, gösteremezler. O gün kitleler içinde kitlelerin kendi ağzından şu propaganda geliyordu: "Burada ATIF olmasa, faşistler baskı, terörü engelsiz sürdürecekler. Diğer siyasetler palavra, karalamadan başka bir şey yapmıyorlar. ATIF'e yardım edelim, onu güçlendirelim" diyorlardı. Ve de çok doğru söylüyorlardı. Yürüyüş dönüsünde faşistler yine de kitlelerinden çıkmaz oldular. Gelişen devrimci mücadele faşist it sürülerini ve Batı Alman emperyalizmini derinden tehdit ediyordu. İşte faşistler ve Batı Alman emperyalizmini telaşlandıran, onları bize daha da fazla saldırmaya yöneltten bu gerçektir.

Devamı 8.sayfada

LAUDA

Lauda Türkiyeli İşçiler Derneği 15.3 1980 tarihinde 2. Genel Kurulu'nu yaptı. Genel Kurula 50'nin üzerinde kitle katıldı. Devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra açılış konuşmasında ülkemizin ve dünyanın durumu dile getirildi. 12 Mart gbi faşist derbe ve yasalar lanetlendi. Yapılan yönetim kurulu seçimlerinden sonra derneğin bir federasyona üye olma önerisi getirildi. ATIF hakkında bilgi verildi. Daha sonra yapılan oylamada 34 üyenin hazır bulunduğu genel kurulda 23 oy çoğunluğu sağlayarak derneğin ATIF'e üye olması kararı gerçekleştirildi. Genel Kurul olumlu bir havayla sona erdi.

Lauda İşçi Derneğinden bir üye

HEILBRONN

Heilbronn ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği 3. Genel Kongresi 8 Mart Pazar günü yapıldı. Genel Kurulun açılışından sonra Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık uğruna şehit düşen, sosyalizm yolunda katledilen tüm dünya devrimcilerinin anısına saygı duruşunda bulunuldu. Dernek Yönetim Kurulu faaliyet raporunun okunmasından sonra, bir yıl içinde edinilen tecrübelerden dersler çıkarıldı. Ev,heim,işyeri, hastahane,vs. komitelerine ağırlık verilmesi;dernek için de kapanıp kalınmaması,Federasyonun yayın organlarının satımına, yurtlarda çalışmaların yoğunlaştırılmasına ağırlık verilmesi;seminerlere ve siyasi çalışmalarına önem verilmesi gerektiği saptandı.

Aynı günün akşamı düzenlenen Halk Gecesinde ozan,koro ve folklorun yanı sıra derneğin hazırlamış olduğu 'Yenile,yenile,yeneceğiz' adlı tiyatro oynatıldı. Geceye 700'ün üzerinde kitle katıldı.

İN HALKIMIZIN T
MOKRACI... RACİZLİK

HAMBURG

Hamburg Türkiyeli İşçiler Kültür ve Dayanışma Derneği'nin (ATIF üyesi), İran'lı öğrenciler derneğinin (CISNU üyesi) ve Türkiyeli öğrencilerin (TÖK/YD) sempatisan arkadaşların katıldığı Aclık Grevi, bir takım eksikliklerine rağmen başarılı bir şekilde Rus sosyal emperyalizminin Afganistan işgaline karşı, İran'daki gerici Homeyni rejimine karşı, Türkiye'de faşist devletin baskı yasalarına ve kitle katliamlarına karşı sürdürüldü. Eylem yeri, eylemin niteliğini içeren sloganlar, afişler, resimler sergileriyle donatıldı. Grev süresince devrimciler, demokratlar, komünistler grevcileri ziyaret ettiler. Grev süresince 7000-8000 bildiri çeşitli dillerde dağıtıldı. Grevin üçüncü günü, Bergedorf anti-faşist cephenin ve Türkiyeli İşçiler derneği Bergedorf'un birlikte organize ettikleri anti-faşist geceye katıldı. Aclık grevinin 4.günü basın toplantısı düzenlendi. Grevin son günü olan 5.günde Türkiye, İran ve Afganistan üzerine tartışma düzenlendi. Eylem esas olarak olumlu geçti.

HAMBURG'A GELEN ECEVİT PROTESTO EDİLDİ.

24 Şubat 1980 tarihinde,CHP genel başkanı ve ana muhalefet partisi başkanı Ecevit,Hamburg Belediye başkanı Hans Ulrich Klose'nin davetisi olarak geldiği Hamburg'da DGB(Alman Sendikalar Birliği) önünde bir açık hava toplantısı yapılmıştır.Bu toplantıya yaklaşık olarak beş bin kişi katıldı. HDF'nin ve SDP'nin bütün çabalarına rağmen,bu toplantı büyük ve başarılı olmuştur. Diğer yandan,miting Türkiyeli emekçilerin Ecevit'in talvarlarını ve emeklerinin pratikten pa nımları açısından olumlu olmuştur.Biz bu yazımızda,esas olarak miting,miting içindeki kendi yerimizi ve bizim dışımızdaki bir takım "proleter devrimci"nin tavırları üzerinde duracağız.

Biz Hamburg Türkiyeli İşçiler Kültür ve Dayanışma Derneği olarak bu mitinge militan bir şekilde katıldık.Miting alanında disiplinli,hiç bir provakasyona gelmemiz,Ecevit'in yaptığı konuşmalara göre somut şiarlar haykırmamız,bildiri dağıtmamız ve yayın organlarımızdan, BİRLİK,satmamız kitlenin ileri kesiminin sevgi ve sempatisini kazanmamız;olumlu

Devamı 10.sayfada

KOBLENZ

Koblenzde faşistler devrimci ve demokratlara saldırılarını yoğunlaştırmıyorlar.

16/2/1980 tarihinde faşistler "Vatana hasret" isimli faşist dergilerini satarlarken, bu dergiden bir demokratla zorla vermek istemişlerdir. Almak istemeyen demokrata saldırmışlardır. Olayı duyan devrimciler, bu faşist saldırganlara karşı tavır takınılması gerektiğinde birleşmişlerdir. Ve olayın aynı akşamı evlerine giden arkadaşlara 30 kişilik faşist gurup sopa, zincirlerle saldırımlardır. Faşistlerin saldırısına uğrayan arkadaşlar yığılma direnmiş ve faşistlerin sopalarını, demirlerini ellerinden almışlardır. Saldırıyı geri püskürtmüşlerdir. Bu olayda üç dernek üyesi çeşitli yerlerinden yaralanmışlardır 17/2/1980 tarihinde, derneğe gelen bir üye arkadaş, derneğin önünde pusuya yatan 4 kişi saldırmışlardır. Aynı anda olay yerine faşistlerden iki araba gelmiş ve arkadaşlara hep birlikte saldırmışlardır. Daha sonra da arkadaş öldü diye bırakıp gitmişlerdir. Daha sonra olayı haber alan arkadaşlar tarafından arkadaş hastahaneye kaldırılmıştır.

Bu faşist saldırganlar şunlardır : Osman Demir; Ahmet Demir ; Ömer Demir Zeki Serbest ; Sadullah Serbest ; Abdullah Serbest ; Nuri Yol ; İsmet Ünyeli ; Üzeyir Gökçel ; İbrahim Gökçek; Hasan Aydın ; Serdar Saylam ; Hulusi Serbest ; Ali ve Abdullah itleridir. Bu olayların örgütlenmesinde ön ayak olan ve Türkiye'den buraya gönüllü olarak gelen öğretmen Nurullah Öz adlı köpek, Erzurum bölgesinde çalışmış ve bunun sonucunda buraya gelmiştir. Burada ilericiler, demokrat, devrimcilere saldırılar tertiplemektedir.

Polis, faşistleri isimleri ile bildiği halde, faşistler halen dışarda dolaşmaktadır. Olay esnasında yaralanan arkadaşımızın evine zorla giren polis arama yapmıştır. Bu olayı duyan 4 devrimci arkadaş, yaralanan arkadaşın evine ziyarete gittikleri sırada, aynı

Devamı 10.sayfada

HOLLANDA

Dünya çapında yoğunlaşan ekonomik kriz, Hollanda'da kendisini son dönemlerde açık bir şekilde göstermektedir. Hollanda tekeli burjuvazisi, var olan ekonomik krizin gittikçe ağırlaşması karşısında çeşitli tedbirler almakta -dır.. Bu tedbirler bir taraftan hayat pahalılığını artırırken, diğer taraftan da işçi ücretlerinin dondurulmasına yönelmektedir. En son olarak Mart 1980 den itibaren 1981'e kadar işçi ücretlerinin dondurulması doğrultusunda karar alınmıştır.

Emperyalist burjuvazinin bu kararı alması, onun için normal ve tabiatı gereğidir. Düştüğü ekonomik bunalım içinde, geçici de olsa çıkabilmek için, ekonomik krizin tüm yükünü işçi sınıfının sırtına yüklemek istemektedir. Fakat diğer yerlerde olduğu gibi, Hollanda işçi sınıfı da alınan bu karara karşı sessiz kalmamıştır.

Bu kararın yasallaşmaması için, 4 Martta, Hollanda'nın hemen her tarafında, 400.000'i aşkın işçi çeşitli iş kollarında bir günlük uyarı grevine gitti. Bu grevin kapsadığı iş kolları şöyle: Karayolları; Yayın (Televizyon 2 saat yayın yapmadı); Liman işçileridir. Çeşitli fabrikalarda çalışan işçiler de greve katılmışlardır. 4 Mart 1980 tarihinde, işçiler, bir yandan işe gitmeyecek üretimi durdururken, bir yandan da yürüyüşler, toplantılar düzenleyerek alınan kararın kanunlaşmaması için çalıştılar. Tüm bunlar, bir yönüyle, Hollanda emperyalist burjuvazisini telaşa düşürürken, ona korku salarken, diğer yönüyle de işçiler birleşip, omuz omuza verince fabrikaların nasıl duracağını, kısaca hayatın nasıl felce uğradığını gösterdi. Aynı zamanda, kurtuluşun böylesine tek tek grevlerle değil: ör. gütlenecek, tekeli burjuvazinin bir genel ayaklanmayla alaşağı edilmesiyle olabileceğini gösterdi.

1960 ve 1977 yıllarında, Hollanda işçi sınıfı artan hayat pahalılığı ve zam karışısında direnişe geçmişti. 4 Marttaki direniş de bu direnişlere ve mücadele tarihine bir yenisini ekledi.

...

EV İŞGALI

Hollanda da bugün yaklaşık olarak 300 bine aşkın halk evsiz bulunmaktadır. Bu kadar kişi başını sokacak bir ev bulamazken, Belediyenin ve bazı parabalalarının elinde boş evler vardır. Bu boş evler, evsizlere verilmemekte, verilene tek tek evler karşısında ise büyük kiralar istenmekle birlikte çeşitli zorluklar çıkarılmaktadır.

3 Mart günü Amsterdam'da 500'e yakın evsiz kitle belediyenin mülkiyetinde olan büyük binalardan birini işgal etti. Bu işgal 8.Marta kadar sürdü. Bu süre içinde Hollanda tekeli burjuvazisi ne kadar "demokrasi" taraftarı olduğunu bizzat pratikte gösterdi. Hollanda polisi işgali duyar duymaz ilk elde, 200 kişilik bir gurupla işgalcilere saldırdı. Fakat işgalciler bu ilk polis saldırısını püskürttüler. Bunun üzerine telaşa kapılan Hollanda tekeli burjuvazisi değişik metodlara başvurmayla çalıştı. Panzerlerle ve dozerlerle evi yıkmayı ve böylece direnişi kısa zamanda kırmayı amaçlıyordu. Bu da umduğu gibi olmadı, çünkü işgalciler sokaklara barikatlar kurarak, polisle çatışarak, bu yıkıcı geçici de olsa engellemeye ve işgallerinin süresini uzatmaya çalışıyorlardı. İşgal süresi boyunca Amsterdam'ın dışındaki bazı şehirlerde işgalcileri destekleyici bazı eylemler yapıldı.

İşgal uzatıkça Hollanda emperyalist burjuvazisinin sahte demokrasi maskesi daha da açıkça kendini gösteriyordu. Hollanda polisi işgali kaldırmak için elinden geleni yaptı. Panzer ve dozerlerle saldırarak işgali sonunda kırdı. İşgale girişen evsiz halkı tutukladı. Bu işgal döneminde olan çatışmada 50 ye yakın işgalci ile 20 nin üzerinde polis yaralandı.

Bu ev işgali somut olarak bize şunu göstermektedir ki; emperyalist burjuvazi ne kadar demokrasi havariliği yaparsa yapsın, onun çıkarları tehlikeye düştüğü zaman rahatlıkla demokrasi maskesini yırtmakta ve gerçek yüzünü açık bir şekilde göstermektedir.

Hiç şüphesiz ki; Hollanda halkının diğer sorunları gibi konut sorununun da köklü çözümü ancak ve ancak işçi sınıfı önderliğinde sosyalist devrimle gerçekleşecektir. Tek tek binaları işgal etmek evsizliği yok etmeyeceği gibi meseleye köklü bir çözümde getirmeyecektir.

Arnhem Türkiyeli İşçiler Derneği Kurma Komitesi

FRANSA

YABANCILAR ÜZERİNDE UYGULANAN İRKÇİ BAS KILARA SON VERİLMELİDİR

İşçiler, öğrenciler, tüm anti-faşistler;

Fransız emperyalist burjuvazisinin yabancılar üzerindeki ırkçı baskıları her gün biraz daha artmaktadır.

Bugün: -En ağır işlerde ve en kötü şartlar altında çalışan bizleriz.

-Yabancı olduğumuzdan ev bulamamaktayız. Bulduğumuz yerler ise sağlığa elverişsizdir.

-Sokaklarda, işyerlerinde kart kontrolü adı altında çeşitli baskılara uğrayan bizleriz.

-Tüm bunlardan sonra ikinci sınıf insan muamelesi gören yine bizleriz.

Bizleri bu şartlarda çalışmaya zorlayan ve bunun sorumlusu emperyalizm ve ülkemiz hakim sınıfları olan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist düzenidir.

Kendilerini işçi sınıfının temsilcisi ilan eden "sosyalist", "komünist" partiler ve sendika ağaları tüm bunlara karşı ne tavır alıyorlar?

İşte "CGT", "FKP" ve bunlardan ayrı düşünemeyen Fransız emperyalist burjuvazisinin yabancılar karşı işbirliği.

Her türlü sosyal haktan yoksun olarak oturmak zorunda bırakılan GENNEVILLE halkı şu talepler uğruna bir komite kurdular.

-Pazar yerlerinin açılması
-Ulaşımın sağlanması, otobüs sağlanması

-Telefon gelmesi

Ve Gennevilliers belediyesine (Fransız Komünist Partisine ait) başvurdular. Aldıkları cevap ise şu oldu. Kendi belediyelerine bağlı yerlerde ancak %10 yabancıların oturabileceğini, burada oturanların ise çoğunluğunu yabancılar oluşturduğundan yardım etmeyeceklerini belirttiler.

Bu gelişmelerden hiçte memnun olmayan CGT nin polise şikayetiyle, polis toplantıya saldırdı. Masa üstündeki evraklardan ve paralardan bir kısmı ilginç(!) bir şekilde yok oldu. Bu komite

PARİS'DE AÇLIK GREVİ

TÖK/YD nin emperyalist savaş kışkırtıcılığını, Rus sosyal emperyalizminin Afganistan işgalini ve patron ağa devletin yeni faşist baskı yasalarını protesto eylemi Fransız emperyalizminin engelleme çabalarına rağmen Fransa çapında merkezi olarak Paris'te yapıldı.

TÖK/YD üyesi FTÖB'ün hazırladığı platform temelinde yerli ve yabancı bir çok teşkilata çağrı yapıldı. Bu çağrıya olumlu cevap veren FTED(Fransa Türkiyeli emekçiler derneği-Paris), FTİB(Fransa Türkiyeli İşçiler Birliği-Strasbourg) FTED(Fransa Türkiyeli Emekçiler Birliği-Nantes) UGEAE(Afganlı Öğrenciler Birliği-Yurtdışı), PPSP(Tüm Yunanlı İlerici Öğrenciler Örgütü) ile ortak eylem yapıldı. Ayrıca UGEA(Güneyli Genel Öğrenciler Birliği), AGEA(Guadeloup'lu Genel Öğrenciler Derneği) ve UEIF(Fransa İranlı Öğrenciler Birliği-Proletarya Demokrasisi için) eylemi desteklediler. Açlık grevi süresince baskılarını artıran Fransız emperyalist burjuvazisi, 23 Şubat'ta Paris'te yapılması kararlaştırılan yürüyüşü "yabancıların siyasi eylem yapamayacakları", "bu yürüyüşün kamu düzenini bozacağı" gerekçeleriyle yasakladı. Protesto eylemi süresince 20 binin üzerinde Fransızca ve Türkçe bildiriler dağıtılarak eylemin propagandası yapılmaya çalışıldı. Açlık grevinin olduğu yerde açılan Türkiye'deki faşist baskıları ve buna karşı mücadeleyi yansıtan resim sergisi büyük ilgi topladı. Açlık grevi süresince gelen ziyaretçilere grevin amaçları hakkında bilgi verildi. Bunlara rağmen Türkiyeli büyük kitle harekete geçirilemedi. Bunda Türkiyeli işçilerin sosyal hak mücadelesi ve kendine devrimci diyen Devrimci-Yol'un anti-propagandasının etkisi oldu. Eylem bir bütün olarak olumluydu. Özellikle enternasyonal planda ileri atılmış bir adımdı. Bu eylem bir kere daha emperyalizmin özünün gericilik olduğunu ve bunların demokrasinin palavya olduğunu, bunun dışında işçi sınıfına önderlik ettiğini iddia edenlerin ve halk saflarında "birlik" çağırırkenliği yapanların gerçekte bu birliğin önünde engel olduklarını gösterdi.

nin muhasebecisi olan Bouaziz de "hırsızlık" suçundan hapse atıldı. Ve 5 aydan fazla bir zamandır tutuklu bulunmaktadır. Bu ayın 27 sinde ise mahkemesi vardır.

İşçiler, emekçiler, Yukarıda anlatılan olay, Fransız ve yabancıların büyük bir kesimini bağrında toplayan CGT nin, işçilerin haklarını savunma adına emperyalist burjuvaziyle nasıl iç içe çalıştığını göstermektedir.

Bunun için bizlere düşen görev, hangi milliyetten olursa olsun tüm ezilenlerin birliğini sağlamaktır. Bugün Bouaziz'e yapılan ırkçı baskılar yarın bizlere yapılacaktır(ki bunlar şu veya bu şekilde yapılmaktadır).

-Bouaziz'in cezasının kaldırılması için,

-Yabancılar üzerinde uygulanan ırkçı baskıların teşhiri için,

-Fransız emperyalist burjuvazisiyle iç içe çalışan sendika ağalarının yüzünü teşhir için,

-Ve BONNET-STOLERU kararlarına karşı 22 Martta yapılacak yürüyüşe en geniş şekilde katılalım.

-Bouaziz serbest bırakılmalıdır!

-Kahrolsun yabancılar üzerinde uygulanan ırkçı baskılar!

-İrkçı BONNET-STOLERU kararlarına hayır !

-Kahrolsun Fransız emperyalizmi!

-Yaşasın enternasyonal dayanışma!

FTED

TÖK/YD üyesi FTÖB

YÜRÜYÜŞ OLURLU OLDU

Le Comité pour la liberation de Bouaziz tarafından çağrılan yürüyüşe:

FTED;FTÖB; Permanences Anti-Expulsions; U.L.-C.F.D.T. (Rosny sous Bois); Mouvement d'Action Non-Violente (Ile de France); U.C.F.M.L. ; C.P.A.C. ; Groupe Foudre ; O.C.F.M.L. örgütleri katıldı. Toplam 300 kişiyi bulan yürüyüşe 30-50 arası Türkiyeli emekçi ve öğrenci katılarak enternasyonal dayanışma içinde olduklarını gösterdiler.

RÜSSELSHEİM -Bağtarafı 7.sayfada

Bu aşamada Rüsselsheim'daki faşist Türk Kültür Derneği korku ve telaşın verdiği umutsuz bir çırpınla bir bildiri kaleme aldı.Köln'e gittimiz gün dağıtılan bildiri bu bildiri idi.Bu korku ve telaş belgesinde faşistler, teşkilatımız ATİF'e en adi bir şekilde saldırdılar. Kendi üyelerine "korkmamayı" öğütlediler. Onları "Cihad'a çağırıldılar. Ama tüm çırpınlar boşuna. Onların elinde kalmaya mahkumdurlar. Diğer yandan Batı Alman emperyalistleri sürekli derneğimizi bastı, silahla üyelerimizi dışarı çıkarttı. Kültürel faaliyetlerimizi, propaganda çalışmalarımızı,vs. engellemeye çalıştı. Ama onların çırpınışı da boşuna.

Faşistler Rüsselsheim'ın Mörfelden köyünde bu sefer okul basarak bir devrimci kız arkadaşını dövdüler. Ev basarak yaşlı bir anayı tehdit ettiler. Ama kitlenin tepkisinin aktif olarak mücadeleye dönüştürülmesinin seli içinde bu son kozlarını da oynayarak yine karanlıklara, batağa gömüldüler.

Batı Alman polisi boş durmadı durmuyor. Rüsselsheim'da azıllı iki faşistin derneğimiz dışında başka devrimciler tarafından iyice harpalanarak cezalandırılması, yine aynı şekilde Mainz'da 4 azıllı itin devrimciler tarafından iyice dövülerek cezalandırılması, ayrıca çevrede faşist militan örgütleyicilerin devrimciler tarafından dövülmesini Batı Alman polisi derneğimize bağlamaya çalıştı. Böylelikle derneğimizi "terörizme gizli" göstermeye,bunları gerekçe olarak sürmeye başladı. Bu yönlü tek ipucu ve delil olmamasına rağmen faşistlerin asılsız ihbarlarıyla bunları gerekçe göstererek üyelerimiz hakkında tutuklama kararı çıkarttı.Üyemiz Y.Turan'ı sebsiz yere tutukladı. Bu üyemiz halen tutukludur.

Faşistlerin"Cihad" çağrılarında Batı Alman emperyalistlerinin baskılarına karşı provokasyonları boşa çıkarmak için derneğimizi 15.3.1980 tarihinde bir yürüyüş kararı aldı. Yürüyüş için çalışmalar doğru bir temelde ve aktif olarak sürdürüldü. Geniş kitleler güçlü bir şekilde yürüyüşe hazırlandı. Fakat yürüyüş bir gün kala Batı Alman emperyalistleri yürüyüşü yasakladıkları kararını çıkardılar. Buna rağmen kitleler aynı gün yürüyüş alanında toplandılar. Teşkilatımız etrafında kenetlenerek, yasaklamayı, faşizmi, emperyalizmi lanetleyerek yürüyüşe geçtiler. Batı Alman devletin olağanüstü tedbirlerine rağmen yasak zinciri kırılarak kısa bir yürüyüşle dağıldı. "

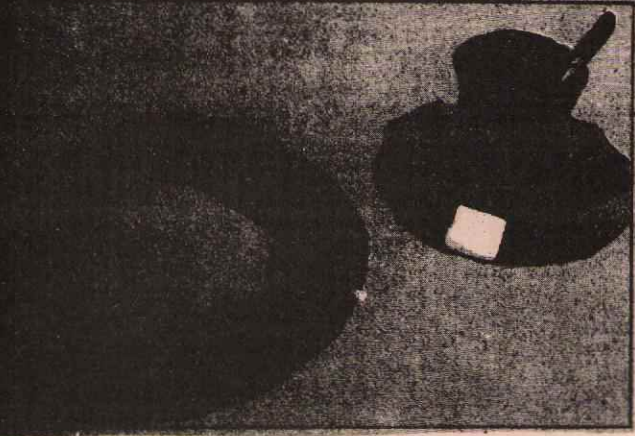
MAZGİRT

DERSİM

ADİYAMAN

ZAMLAR, FAŞİST BASKI YASALARI VE SIKI-YÖNETİM PROTESTO EDİLDİ

1 SİMİT 1 ÇAY 15 LİRA

22 Şubat 1980 günü Mazgirt'te 500'ün üzerindeki kitlenin katıldığı bir izinsiz gösteri yapıldı. Gösterinin amacı zamları, faşist baskı yasalarını, Tunceli'deki son saldırıları protesto etmekti.

Uzun zamandır beri devrimcilerin eylem birliği yapmalarını isteyen halk gösteriyi çok olumlu buldu. Hakim sınıfların "güvenlik kuvvetleri"nin gösteriye saldıramamasının sebebi olan eylem birliği halkın desteğini aldı.

Bu gösteri aynı zamanda kimin eylem birliğinden yana, kimlerin eylem birliğine karşı olduğunu da göstermesi açısından önemli bir sınav meydanı oldu. Her yerde olduğu gibi, Mazgirt'te de eylem birliğini baltalamak için elinden gelen her yola başvuran Halkın Kurtuluşu gurubu halk içinde teşhir oldu. Onlar devrimcileri bu gösteriye sokmamak için çok çalıştılar. Ama tüm Mazgirt halkının olduğu gibi biz MÜCADELE okuyucularının da gördüğü gibi Partizan taraftarları Halkın Kurtuluşu'nun bu bölücü çabalarını boşa çıkardı.

Kurtuluş adlı gurubun bu eylemden 2-3 gün sonra 100 kişilik bir gösteri koymaya kalkışmaları, onların da ne kadar bölücü ve eylem birliği düşmanı olduklarını gösterdi. Üstelik bunlar devrimcilerin hakım sınıflara karşı gücünün birleşmesini önlemeleri yetmiyormuş gibi askerler gelince de selameti kaçmaya çalışmakta bulmuşlardı. Halk böyle tavırlara lanet okudu. Bunların eylem birliği yapmalarının sebeplerini şimdi onlardan her yerde soruyor.

Bugün, ne hakim sınıfların saldırıları Dersim halkının ne de onun bir parçası olan Mazgirt halkının mücadelesini engelliyebilmiştir. Ne de böylesine bölücü çabalar bu mücadeleyi önleyebilecektir. Şu anda devrimcilerin sürdürmek te olduğu "Dersimde faşist diktatörlüğün askeri kışlası olmayacaktır" kampanyasıyla bu mücadele daha da yükselmektedir.

MAZGİRT'ten bir grup MÜCADELE okuyucusu

KARS

Bizler senelerden beri Kars'ın ve Türkiye'nin köylüleri gibi faşist devletin ve onların bir parçası olan Tefeci ve Tüccarların sömürsü altında sömürülmekteyiz. Tüccarlar senelerdir bizi kendilerine borçlandırmak için faizle para veriyorlar ve bu borçlarını ise bizden para olarak istemiyorlardı. Bize, paramızın yerine celep, o da olmazsa süt alırım, beş para istemem; eğer bunu kabul ederseniz size para veririm diyorlardı. Bizler mecburi olarak bu şartlara rağmen parayı alıyorduk. Çünkü hastamız oluyordu, çocuklarımızı okula vermek için onlara harcıyorduk. İşimiz çıkıyordu merkeze gidiyorduk. Bizler de para olmadığı için onlardan alıyorduk. Bu paraları bize verenleri ise dışarıdan gelen tüccarlarla anlaşılan yerli mera sahipleridir. Bunlar bizlerden süt, ot, celep alıyorlardı. Bu tüccarlar bizim ceplerimizi, zaten düşük olan piyasanın çok altında bizden alıyorduk. Biz onların verdiği fiyata vermek istemediğimizde ise bize, "borcumu verin, bana para lazım" yoksa sizi icara veririm diyorlardı. Bizde yok pahasına veriyorduk. Bizden aldığı celeplerde tekrar bizim köyümüzün en iyi otlaqlarında otlatıyorlardı. Bizim davalarımız ise otsuz taşlıklarda otlatılıyor. Bizim ot, saman satma imkanımızda bizden alıyorlardı. Bu celebin dışında, içimizden bazı komşularımızın; satacak celebi olmayanlar-

Devamı 11. sayfa

Türkiye halkı üzerinde, sömürücü egemen sınıfların faşist zulmü ve sömürleri her geçen gün artıyor. Komprador patronların ve toprak ağalarının devleti, her gün yeni planlarla, tertiplerle halkımıza karşı tam bir saldırı sürdürüyor.

Yigit halkımızın bir parçasını oluşturan Dersim (Tunceli) halkıda bu faşist saldırılardan nasibini alıyor. Üstelik faşist komprador patron-ağa devleti Dersim halkını hedef alan yeni tertip ve provakasyonlar peşinde dolaşıyor. Dersim askeri bir kışla haline getirilmek isteniyor.

Bu gün Dersim'in merkezindeki Öğretmen Okulu ve Hürriyet İlkokulu boşaltılmış; buralara asker doldurulmuştur. Ziraat Okulu boşaltılmaya çalışılıyor; Mazgirt'in Germisi köyündeki yatılı bölge okuluna da asker yerleştirilmek isteniyor. Bu hazırlıklar Dersim'in diğer kazalarında da var. Nazimi yeye yeni takviye komando kuvvetleri getirildi. Mazgirt'te de Kız Enstitüsü ve Lisenin kantini, askerlerin yerleşmesi için boşaltıldı....

Bunca asker neden Dersim'e yığılmak isteniyor? Hakim sınıfların bu çabalarının altında yatan gerçek nedir?

Hakim sınıfların tüm iddialarının aksine bunca askerin halkın "can ve mal güvenliğini" sağlamak için Dersim'e yığılması çok açık bir gerçektir. Çünkü bu ordunun komprador patron-ağa düzeninin bekçisi olduğunu halkımız her geçen gün daha iyi görüyor. Bu ordu faşist bir ordudur. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün vurucu gücüdür. Komprador patron-ağa devleti, bir yıldan fazla bir süredir yurdun ondokuz ilinde sıkıyönetim uyguluyor. Halkımıza azgınca saldırıyor. İşçi direnişlerini eziyor, grevlerini yasaklıyor, köylü toprak işgallerini vahşice bastırıyor. Binlerce memuru, öğretmenleri yerlerinden sürüyor, binlerce sını kıyma uğrattıyor. Binlerce devrimci, yurtsever, demokrasi işkencelerden geçiriyor, zindanlara dolduruyor. Demokratik derneklerin kapılarına mühür asıyor,

Devamı 4. sayfa

Adıyaman Kapalı Cezaevindeki bir devrimciye gelen mektuptan bazı kısımları aşağıda yayınlıyoruz:

"Arkadaşlar, 13.1.1980 günü Buca Cezaevinde çıkan bir tünel bahane edilerek kırk devrimci Adıyaman Cezaevine sürgüne gönderildi. Bu kırk devrimcinin için de ben dahil, Partizan'dan da on devrimci var. Gerek sürgün öncesi ve sürgün sırasında, ve sürgün sonrası faşist baskılara maruz kaldık.

Yukarıda bahsetmiş olduğumuz tünel bulduğunda sürgünler yapılacağını tahmin ettiğimizden, muhtemel sürgünlere karşı pasif direnişe başladık. Fakat sürgün sorumluları ne tünel ne de direnişle ilgili ciddi bir tahkikat yapmış değillerdir. Onlar siyasi polis ve MIT'in tavsiyelerine uyarak, olaylarla ilgili olsun olmasın kırk devrimciyi kendilerince mahkum etmişlerdir.

Sürgünlere karşı kararlı bir şekilde direnen devrimcileri yıldırma isteyen sürgün sorumluları alelacele daha önceki sürgün listesine ek olarak dört tutukluyu daha eklemişlerdir. Ayrıca bir kişinin kimlik tesbitini yapamadıkları için, bir süre ona yakın devrimciyi rehlin almışlar, daha sonra bu kişi resmen sürgüne gönderilecek arkadaşla taşak edilmişlerdir.

Tutuklular koğuşlardan dayak, baskı, küfürle çıkarılmışlardır. Aramalar da usulüne uygun yapılmamıştır. İçeriye sadece jandarmaların girmesi gerekiyorken; işkenceci sivil polisler de girmişlerdir. Arama sırasında bütün eşyalar, yiyecekler yerlere saçılmış, koğuşlar dağıtılmış ve her şey paramparça edilmiştir. Sürgün öncesi Buca Cezaevinde, askeri cezaevleri dahil hiç bir cezaevinde olmayan faşist uygulamalar sahneye konmuştur.

Tutuklulara yemek, su verilmemiş, ziyaretçiler geri çavrilmiş, avukat görüşmeleri engellenmiş ve tutuklular duruşmalar için mahkemelere götürülmemiş, hastalar dahi hastahaneye gönderilmemiştir.

Devamı 2. sayfa

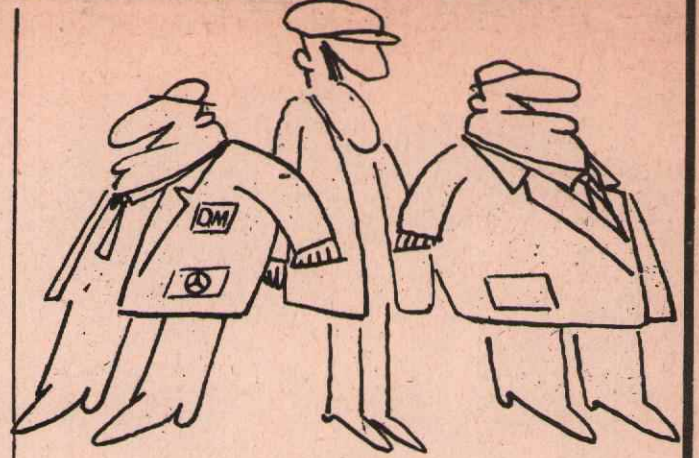
TÜRKİYE'NİN AET'YE TAM ÜYELİĞİ VE GERÇEKLER

Amerikanca faşist AP hükümeti, 1980'in sonuna kadar AET'ye (Avrupa Ekonomik Topluluğu) tam üye olmak için karar aldı. Bu konuda girişimlerde bulunmaya başladı.

Bugün dünyadaki emperyalistler çeşitli siyasi, askeri ve ekonomik paktlara ve örgütlere bölünmüştür. AET de Batı Avrupa'daki emperyalist devletlerin örgütlendiği bir kuruluştur.

Türkiye zaten 30 yıldır ABD'nin başını çektiği NATO'nun resmen bir üyesidir. Türkiye'de hemen bütün emperyalist devletlerin sömürsü olmasına rağmen uzun yıllardır ipleri elinde tutan esas olarak ABD dir. Halkımız NATO ya üyeliğin tadını tatmıştır. Amerikan emperyalistlerinin çıkarları uğruna faşist ordu, Kore halkının bağımsızlık ve kurtuluş mücadelesini bastırma için kullanılmıştır. ABD ve Batılı emperyalistlerin ve onların yerli uşaklarının uğruna Kıbrıs işgal edilmiştir. Savaşın maliyeti halkımızın sırtına yıkılmıştır. Bu faşist ordu, ABD'nin Orta-Doğu'daki maşası durumundadır. Bunu emperyalistler de gizleyemiyorlar. Batı Alman emperyalistleri "Türkiye'nin 500 bin mevcut askeriyle NATO içinde ABD den sonra en önemli ülke olduğunu" açıkladılar. Bu önem, faşist ordunun emperyalistlerin emrine amade olması, onların stratejik açıdan oldukça önemli bir bölgede, Orta Doğu'da bekçi köpekliğini yapmasından gelmektedir.

Halkımız, emperyalist tekellerin marifetini de görmüştür. Artık iyice anlaşılmıştır ki; emperyalizm, girdiği ülkelerin bağımsız bir sanayi geliştirmesini engeller. O ülke ekonomisini kendi ekonomisinin ihtiyaçlarına göre düzenleyerek bir uzantısı haline getirir. Tüketim malları üreten bir montaj sanayi örgütler. Bu sanayi ise yedek parça, finansman, vs. alanında dışa bağımlıdır. Emperyalist tekellerin "katkısı" olma - dan çalışmaz. Halkın alınterini, emeğini daha iyi sömürmek için bizzat emperyalistlerin direktifiyle bu gibi ülkelerde paranın değeri düşürülür. Zamlar sürekli hale getirilir. Emekçi kitlelerin yaşam düzeyi düşürülmeye çalışılır. Ücretler dondurulur, vs. Ekonominin kendisi, yatırımlar, büyüme hızı, vs. her şey emperyalistler tarafından düzenlenir. Son günlerde hükümet IMF ile üç yıl süreli yeni bir anlaşma imzalamaya çalışmaktadır. Bu anlaşmaya göre; bu üç yıl

ORTAK PAZAR (!)

içinde Türkiye ekonomisinin bütün dalları bizzat IMF ile "beraber" (!) planlanacak, düzenlenecektir.

İşte; AET'ye tam üyelikte bütün bu olanların daha da pekiştirilmesine yarıyacaktır. Komprador uşakların "AET'ye üye olursak sanayileşmemiz hızlanacaktır" demeleri ise tam bir palavradır. Emperyalistlerin sömürge-bağımlı ülkelerde ağır sanayi geliştirmeleri kendi ekonomik çıkarları ile temelden çelişki halindedir. Çünkü bu geri ülkeler, bizzat bu sanayi mamüllerinin pazarlandığı alanlardır. Tam üyelik sadece kompradorlara yeni imkanlar, ara payları sağlar hepsi o kadar. Kompradorların tam üyelik sorununu "olumlu" karşılamaları da bu yüzden. Emperyalistlere ise bu tam üyelik daha serbest cirit atmaları, daha fazla sömürmeleri için imkan sağlar.

Bütün emperyalistlerin "ekonomi kurtarmadan", "yardım" dan bol bol bahsetmelerinin bir nedeni de derinleşen ekonomik ve siyasi buhranın yükünü bizim gibi bağımlı ülke halklarının sırtına yıkmak ihtiyacından kaynaklanmaktadır. "Ekonomi kurtaran" emperyalistlerin işaretiyle alınan önlemleri halkımız görmüştür. Aslında emperyalistlerin ve uşaklarının kurtarmak istedikleri tatlı kârları ve saltanatlarıdır.

Sanayileşmenin, bağımsızlığın yolu her türlü emperyalisti ve uşakını tepeleyip devirmekten geçer.

D.KARABAKIR

HAMBURG - Baştarafı 7.sayfada

ve esas yanımızı oluşturmuyordu. Eksik ya nımız, dernek olarak yoğun bir pratik çal ışma içerisinde olduğumuzdan geniş ola rak bu eyleme katılamayışımız, bütün ta raftarlarımızı eyleme seferber edemeyiş imiz ve miting alanına biraz geç git memizdi. Bu olumsuzluğa rağmen; 70 kadar taraftarımızla miting alanına toplu bir halde katıldık. Ecevit, konuşmasına başla dığında bir grup 'yuh' çekti. Bu 'yuh' çekme ye ilk baştan bizim arkadaşlarımız da katıldılar. Ancak biz bunun yanlış oldu ğunu 'yuh'un hangi anlamda çekildiğinin belli olmadığını ve bizim amacımızın mitingi sabote veya kitleyi dağıtma olmayıp, doğru ve haklı şiarlarımızı haykırmak, Ecevit'i teşhir etmek ve kitleyle kaynaşmak olduğunu be lirtmek 'yuh' çekmeyi terkettik. Ece vit'in miting konuşmaları, devrimcilere özel olarak da ATİF ATÖF ve PARTİZAN ta raftarlarına yaptığı saldırılara geç meyen, miting alanındaki kitlenin yapısını kısaca açıklayalım. 40 bin Türkiyelinin oturduğu Hamburg'da 5 bin kadar kişinin bu mitinge katılması, bur juva uşak basının yalanlarının tersine, Ecevit'in Hamburg'da pek ilgi görmediği ni açıkça göstermektedir. Mitinge katıla n kitleyi, dört bölüme inceleyebiliriz. a) Ecevit ve CHP'den umut bekleyen ve onü alışıyanlar, b) Ecevit'den umudunu tamamen kesmiyen, ancak kurtuluşunun da onunla olamayacağını düşünenler, c) Ecevit'e diğer faşist, sosyal faşist ve gerici par tilerin taraftarı olma temelinde karşı çıkanlar, d) Ecevit'i ve partisini faşist ve reformist görme temelinde karşı çıkan lar. Miting alanında kitlenin yapısı ka ba taslak böyle idi.

Ecevit, konuşmasında her zaman olduğu gibi bu seferde yalana, demagojiye, ve sa h tekarlığa başvurdu. Biz burada tek tek ko nuşmaları üzerinde durmayacağız, özel likle bize karşı giriştiği saldırılara değineceğiz.

Bize ilk saldırı bildiri dağıtan ar kadaşımıza saldırı şeklinde geldi. "Ece vit Defol" başlıklı bildiri dağıtan arkadaşımız, kim olduklarını tam tesbit edemediğimiz iki kişi tarafından dövül mek istendi. Ancak bu, kitlenin karşı koymasıyla engellendi. Ecevit'in yalan larını ve palavralarını somut, kısa ve öz şiarlarla teşhir etmemiz, miting ala nının her köşesine tek bir ağızdan, tek bir yürekle haykıran ve Ecevit gibi faşistlerin yüreğine korku salan gür se simiz, Ecevit'i fena halde kızdırmış olacak ki, Ecevit, bizim yaptığımızın topluma saygısızlık olduğunu, bizlerin papağan ve kafaları boş insanlar oldu ğu muzu söyleyerek kendisine alkış çalan bir avuç insanı göstererek "bari bunlara saygı gösterin, bu insanlar düşü nen ve saygılı insanlardır" şeklinde en adi iftira ve küfürlerle halkı bizim ü zerimize saldırtmak istedi. Ancak çaba ları boşuna çıktı. Tam bu sırada bizim topluluktan ATİF, ATÖF ve PARTİZAN pan kartlarının çekilmesi gerek Ecevit'i gerekse bir kaç uşağını büyük ölçüde telaşlandırdı. Bir yandan Ecevit "Görü yorum Türkiye'yi bölmek isteyenler Al manya'ya da karargâh kurmuşlar" diyerek saldırırken, diğer yandan ne kadar mit, it varsa fotoğraf makinelerini üzerimi ze çevirerek, tek tek arkadaşlarımızın fotoğraflarını çekmeye çalıştılar. Yürü yüşün sözüm ona güvenliğini korumadan sorumlu ne kadar insan varsa üzerimize yürüyerek derhal pankartlarımızı indir memizi, yoksa bizi polise vereceklerini söylediler. "TKP" nin pankartları miting in başından itibaren alanda açık durur ken onlara hiç ses etmemeleri, bize az gınca saldırımları gerçek yüzlerini bir kere daha ortaya koymuştur. Birkaç dakı kalık çekışmeden sonra biz, mitingde u zun süre kalmayı düşünerek pankartları mızı indirdik. Bu taktiğimiz çevreden bizleri izleyen ve bizlere sempati duyan insanların sevgisini kazandı.

Ecevit'in bizim için; bunlar bölücüdür, bozguncudur, robottur vs... demagojileri

gerek haykırdığımız şiarlar gerekse de tavrı ve hareketlerimizle boşa çıkarıldı. Ecevit bütün çabasına rağmen, kitleyi ü zerimize saldırtmayı başaramadı. Ağız do lusu küfür eden faşist Ecevit'in robot, vs. dediği biz ATİF, ATÖF ve PARTİZAN ta raftarları neyi haykırıyorduk. Türkiye'nin her türlü emperyalizme bağımlı yarı sö mürge yarı-feodal bir ülke olduğunu bu yapının ancak demokratik halk devrimiyle tasfiye edilebileceğini, Türkiye'de Kürt ulusuna yapılan baskıyı lanetliyor, ulu sal sorunun çözümünün Demokratik Halk Devrimi ile olacağını haykırıyorduk. Mil letin, halkın devleti diye yutturulan dev letin, komprador patron-ağa devleti ve faşist bir devlet olduğunu vurguluyor duk. Özel olarak Almanya'da, yabancı işçi lere seçme ve seçilme hakkının tanınma sını haykırıyorduk. Almanya'da faşist yu vaların kapanmasını, DG B'nin patron sen dikası olduğunu, Maraş katliamının hesabı nı soracağımızı vs. haykırıyorduk. Bütün gücümüzle Ecevit'in palavralarını ve bu günkü AP hükümetinin faşist yüzünü teş hire çalıştık, belirli oranda da başarı lı olduk.

Bizim dışımızda, miting alanında 20 ka dar "APO"cu taraftarı slogan haykırıdılar. Bunun dışında "DY" esas olarak sadece ga zete satmak vs. temelinde mitingde katıl mıştı, ancak somut gelişmeler içinde bir iki kere düzensiz bir şekilde slogan at tılar.

Biz burada esas olarak "Halkın Kurtu luşu" ve "Devrimci Yol"un Ecevit'e karşı takındıkları tavrı üzerine dur mak istiyoruz. Bu her iki teşkilatın da dergileri vs. incelendiğinden faşizme karşı mücadelenin, onların deyimiyle 're formist' Ecevit'e ve partisine karşı verilecek mücadeleden ayrılmayacağını çarşaf çarşaf yazdıklarını görürüz. An cak Hamburg pratiğinde bu teşkilatlar ne yapmışlardır? Bizat DY'dan arkadaş a, geçte olsa mitingde birtakım konu lardan ortak hareket etme önerisini götürmemize rağmen arkadaşlar, kendile rinin Ecevit'i protesto etme diye bir sorunlarının olmadığını söylediler. Bu arkadaşlar kitle kuyrukçusu siyaset lerini öylesine sistemleştirmişlerdir ki, kitlenin büyük çoğunluğu hangi ta raftaysa kendileri de oradalar. Özellikle son seçimlerde boykot için ileri sürdükleri gerekçelerde kitle kuyrukçu su ve orta yolcu siyasetlerini ne den li sistemleştirdiklerini görürüz. Ma raş katliamından sonra, DY sayıla rında Ecevit'in faşistlere teslim ol duğunu yazarak, katliam öncesi Ecevit' in ve partisinin faşizme karşı mücadele ettiğini savunuyorlar, hem de faşizme kar şı mücadelenin emperyalizme karşı müca deleden koparılacak doğru tezini savunur görünüyorlar. Sormak gerekiyor, CHP'nin ve Ecevit'in emperyal izme karşı mücadele ettiğini bize gös terebilir misiniz?

Diğer yandan, gerek ülkemiz somutundan gerekse yurtdışında, gerçek devrimci kuru luşları ve Marksist-Leninist hareketi kendisine baş hedef seçen HK, Ecevit mi tingine sadece bir iki kişi olarak ka tıldılar. Bu insanlar kendileri dışında kimsenin faşist diktatörlüğe ve kendi deyimleriyle, faşizmin "koltuk değneği"

CHP'ye karşı tutarlı mücadele yürüt mediğini, yayın organlarında ve her tür lü propagandalarında söylediler. Ancak pra tikte söyledikleriyle yaptıkları arasın da uçurumlar vardır. Kendi dışlarında he men hemen her teşkilatı ajan provakator olarak ilan eden bu oportunistler, biz zat kendileri bizim eylemlerimizde prova ke yapmışlardır. Son olarak, kendilerin den, HK'nın son sayılarını isteyen bir arkadaşımızı salondan kovmaları ve arka daşımıza saldırmaya kalkmaları. CHP kuy rukçuluğu HK'nın senelerdir değişmeyen özüdür. HK ve DY oportunistlerinin bu so mut tavırları, Hamburg'da kimin faşizme karşı mücadeleyi lafta değil, pratikte yürüttüğünü dosta düşmana bir kere daha göstermiştir.

B.YAKAR

vaştan sonra Yugoslav halkının kanı ca nı pahasına elde edilmiş bağımsızlığını çığnedi ve Yugoslavya'yı başta ABD ol mak üzere uluslararası emperyalizmin kollarına attı. Emperyalist sermaye ol uk oluk Yugoslavya'ya akmaya başladı. Yugoslavya'nın yoksul emekçi halkının alınteri emperyalist tekelere peşkeş çekildi.

Tito-Ranković takımı ülkede faşist bir yönetim uygulamaya başladı. Modern revizyonist yönetime karşı çıkan komü nistler, devrimcilerin binlercesi parti den çıkarıldı. Sürgüne gönderildi, tutuk landı, önderleri katledildi. Tito reviz yonizminin emperyalizmin bir ajanı ol duğu iyice açığa çıktı.

Sovyetler Birliği'nde Stalin'in ölü münden sonra yönetimi ele geçiren mo dern revizyonistler, ideolojik-siyasi o larak Tito'nun çizgisine döndüler ve Ti to'nun "itibarını" iade ettiler. Kruş çov, Tito'nun önünde diz çöktü. Çünkü ikisi de aynı yolun yolcusuydular. Park lı sokaklardan girselerde kapitalizm a nacaddesinde birleşiyorlardı. Kruş çov ve Tito birbirlerini "yoldaş", "kardeş sosyalist ülke" ilan etmelerine rağmen modern revizyonizmin iki mihrakı olarak aralarındaki çelişki ortadan kalkmadı.

Emperyalizmin bu "sosyalist" maskeli uşağı, halkları devrim ve kurtuluş dava sından döndürmek, sahte hayaller yarata rak, emperyalist sömürü ve bağımlılığı gözlerden gizlemek için sözüm ona "ba ğlantısızlar" dünyası hareketini geli ş tirdi. Halbuki bu bir sahtekarlıktır. Bu ülkeler, uluslararası tekelere binbir bağla bağlıdır. Bu ülkelerin hakim sınıfları, kendi halklarını ezen, faşist ve sosyal faşist komprador ve toprak a ğalarıdır. Bunlar "bağılantısızlar dünya sı", "Üçüncü dünya" gibi her iki blok tan ayrı ayrı dünyalar değil, emperya list ve sosyal emperyalist dünyanın birer parçasıdır. Onların kontrol ve denetimi altındadırlar.

"Üç Dünya" modern revizyonistler de aynı yolun yolcuları olduklarını göz önüne alarak Tito kligini "komünist" (!) Yugoslavya'yı da "sosyalist" ilan ettil er.

Oysa Yugoslav yöneticilerin kendi a çıkılmaları dahi Yugoslavya'nın sosya list olmadığını, bağılantısız, bağımsız olmadığını gösteriyor. Tito'nun hastalı ğı zamanında özellikle NATO kaynaklı "Sovyetlerin Yugoslavya'yı işgal edece ği" söylentileri üzerine, Tito'nun Car ter'a başvurarak "ülkesinin bağımsızlı ğını korumasını" istediği yazıldı. Bu dahi, Tito Yugoslavya'sının "bağımsızlı ğının kime bağlı olduğunu gösteriyor. O, gerçekten başta ABD olmak üzere em peryalist ve sosyal emperyalist tekel ve devletlere binlerce ekonomik, siyasi askeri, kültürel, vb. bağla bağlıdır. Onun için onun bağılantısızlığı sahtedir.

Bugün kapitalist-emperyalist dünya nın temellerini sarsan bunalmış Yugoslav ya'da da sürüyor. Resmi kaynaklara gö re, enflasyonun hızı %30 u geçmekte dir. Ülkenin emperyalist tekelere borcu günden güne artmaktadır. Yugoslavya nın altı milyar dolar dış ticaret açığı vardır. Bunun üç milyar doları AET ül kelerine aittir. İşsizlik, fiyatların sü rekli artması, işletmeler arasında kara dayanan rekabetten dolayı istikrarsızlık artık Yugoslavya'nın "sosyalist" ekonomisinin normal çizgilerindendir. Yugoslavya'da merkezi planlama yerine her işletme kendi planını kendisi yap maktaki ve işletmeler kar esasına göre işletilmektedir. Bunun sonucu olarak bu ülkede fiyatlar sürekli olarak artmakta dır. Oysa sosyalist bir ülkede enflas yon, işsizlik, pahalılık tarih müzesine kaldırılmıştır. Orada çalışma hayatı kar dürtüsüne göre işlemez. Esas olarak merkezi bir planlamayla ülkenin ihtiyaç larını karşılamak ve emekçi halkın ya şam şartlarını düzeltmek için planlanır. Kapitalizmin ayrılmaz yol arkadaşı bu h ranlar sosyalist ülkede olmaz. Daha 1929 da Stalin'in sosyalist Sovyetler Birliği'nde -bütün dünyada bir dur gunluk, üretimde bir düşüş, yoksulluk ve iflas at başı yürürken - hayat şartları günden güne iyileşiyor, üretim sürekli olarak artıyordu.

Ayrıca bugün Yugoslavya'da azgın bir milli zulüm de vardır. Bölgeler arasında büyük bir iktisadi ve siyasi dengesiz lik vardır. Sosyalist bir ülkede milli zulüm olmaz.

Bugün tüm emperyalist ve sosyal em peryalistlerin iddia ettikleri gibi Yu goslav halkı ve işçi sınıfı önündeki en acil görev "Tito gibi bir önder bulmak" ve "ulusal birliği sağlamlaştırmak" de ğildir. Görev; Yugoslav kapitalist yön etiminin "öz yönetimini", "bağılantı sızlığını" teperek yıkmak ve işçi sını fının iktidarını kurarak, sosyalist dev rimini yaparak her türlü sömürü ve zul mün yokedileceği bir toplum düzeni ya ratmaya çalışmaktır.

C.NAHİT

KOBLENZ- Baştarafı 7.sayfada

binada oturan Osman isimli faşist, yine aynı binada oturan zeki adlı faşistle bağ kurup polise bildiriyorlar. Ve polis gelip hiç bir gerekçe göstermeden, 4 devrimci arkadaşı tutukluyor. Polis aynı anda yine faşistlerin ihbarı üzerine 2 demokrat daha tutukluyor. Bu iki arkada şı ilk duruşmadan sonra serbest bırak mışlardır.

Koblenz'de son olarak cereyan eden bu olaylar, Almanya'nın bir çok yerinde ve bunun dışındaki çeşitli yerlerdeki saldırılardan ayrı değildir.

Bizler, ATİF üyesi Koblenz ve Çev resli Türkiyeli işçiler Derneğinden dev rimciler olarak şehrimizdeki tüm faşist saldırıları lanetliyoruz. Koblenz ve çev resindeki tüm ilericileri derneğimiz saflarında örgütlenmeye çağırıyoruz.

YUGOSLAVYA -Baştarafı 12.sayfada

keskin sınıf mücadelesi yerine sınıflar arası uyum teorisini geçirtti. Parti içi demokrasi, eleştiri-özeleştiri ilkesini ortadan kaldırıp, partide askeri-bürok ratik rejim kurdu ve parti kadrolarının gizli istihbarat tarafından denetlenme sini uygulamaya koydu. Bütün bunlara pa ralel olarak Tito revizyonizmi "Yugos lav bağımsızlığının güvence altına alın ması" adı altında milliyetçi bir yola girdi ve emperyalizmin kampına geçti. Bunun üzerine Tito YKP si 1948 yılında Stalin önderliğindeki Komünform tarafın dan oy birliğiyle modern revizyonist o lararak adlandırılıp mahkum edildi ve sos yalist kamptan atıldı.

Bundan sonra Tito-Ranković kligi ken dini daha açıkca emperyalizmin kolları na attı. "Yugoslavya'nın bağımsızlığın dan "bol bol bahseden Tito dönüğü, sa-

Kısaca görüldüğü gibi Robert Mugabe, sosyalist olduğunu söyleyen ve de sosyalizmin en temel ilkelerinden biri olan proletarya diktatörlüğüne karşı olan bir liderdir. Zimbabve'nin bugünkü döneminde kapitalist olup olmadığı (Mugabe'nin belirttiği gibi) ayrı bir tartışma konusudur. Mesele sosyalizm adına Mugabe'nin sosyalizmin en temel ilkelerini çarpıtmasıdır. Bu röportajda ve diğer bir çok konuşmalarında Mugabe üstüne basarak İngiliz emperyalistleri tarafından öngörülen anayasadan dışarı çıkmaya çağını; parlamenter demokrasiye uyacağı nı, vs. söylemektedir.

Seçimlerden sonra olan nedir? Yapılan anlaşmalara uygun olarak, devletteki çeşitli yönetici kademelere geçmişte gerilla savaşı döneminde Zimbabve halkına olmadık eziyetlerde bulunmuş kişiler getirilmiştir. Örneğin Peter Walls, emperyalizmin aracı Rodezya ordu sında gerilla savaşı karşı savaş yürüten bir generaldir. Mugabe başbakan olur olmaz bu general (ve tabiki çevresi) Mugabe'yi desteklediğini ilan etti. Buna karşı Mugabe'nin tavrı oldukça ilginçtir. Faşist Rodezya ordusunu dağıtmak bir yana, onu daha da güçlendirmeyi, kendi deyimiyle "milli" bir ordu yaratmayı amaçlayan Mugabe, 7 yıl emperyalizme karşı savaşmış gerillaları Rodezya ordu su içinde örgütlemeye daha doğrusu eritmeye niyetli. Bu niyetinden ötürü de kendini destekleyen general Peter Walls u ödüllendirdi. Onun orduda kalmasını

sağlamanın yanısıra, generali "milli ordu"yu meydana getirmek için komutanlık mevkiine getirdi. İngiliz emperyalistlerin denetimi altında yapılmış olan bu seçimler sonrası uygulamaya konulan böyle bir görev dağılımına şaşmamak gerekli. Yine Mugabe'nin belirttiği gibi, ülkede her türlü siyasi örgüte propaganda özgürlüğü tanınacaktır. Bu, seçimler öncesi Zimbabve'de ırkçı, faşist faaliyetlerini sürdüren her türlü parti ve örgütleri halk düşmanı propagandalarını yapmaları için verilen bir özgürlüktür. Faşist partilere "herkese demokrasi uyguluyorum" diyerek böylesine olanaklar vermenin sosyalizmle hiç bir ilişkisi yoktur.

Diğer bir nokta da; tek bir çeşit sosyalizm vardır. Ve sosyalizmin temel ilkeleri her ülke için kayıtsız şartsız geçerlidir. Elbette ki bu temel ilkeler tek tek ülkelerin somut şartlarına göre çeşitli şekillerde uygulanırlar. Mugabe'nin belirttiği gibi sözde kabul ettiğini söylediği sosyalist ilkelerin yanısıra bir de Zimbabve'nin gelenek, görenek, vs den çıkan bazı sosyalist ilkeler ileri sürmek ancak "burjuva sosyalistlerine" yani revizyonistlere yararır. Ve bu tip burjuva kafalı "sosyalist"lerde, Mugabe'nin yaptığı gibi proletarya diktatörlüğü yerine parlamenter demokrasiye (faşist örgütlere özgürlük tanıyan bir demokrasi) sıkı sıkıya sarılırlar.

Seçimler gerçekte Zimbabve halkının yıllardır sürdürdüğü silahlı mücadele karşısında İngiliz emperyalistler ve ırkçıların bir geri çekilmesi ve iktidarlarını sürdürebilmeleri için attıkları bir adımdır. Onları bu adımı atmaya zorlayan halkın silahlı mücadelesi idi. Silahlı mücadelede önderliği ellerinde bulunduran burjuva unsurlar, İngiliz emperyalistlerinin seçim oyununa katıldılar. Seçimler yine de halkın İngiliz emperyalizmine ve ırkçılara duyduğu nefreti dile getirdi. Silahlı mücadele içinde diğerlerine göre radikal bir tavır takınan Mugabe'nin seçimden zaferle çıkması; her ne kadar halkın İngiliz emperyalizmine ve ırkçılara duyduğu nefretin bir ifadesi ise de; Bu ülkenin emperyalist zincirden kurtulması ve demokratikleşmesi anlamına gelmez.

Zimbabve halkı emperyalistler karşısında gerçek ve kesin zaferi ancak işçi sınıfı önderliğinde silahlı mücadeleyi sürdürerek kazanabilir.

A.GÜLPINAR

tü. Ancak bu durum işçileri daha çok biletti. Yardım kampanyası açıldı. Mahallelerden, fabrikalardan Yeni Demokratik İşçi Birliği(YDİB) taraftarları öncülüğünde bağlayan direnişe yine YDİB taraftarları öncülüğünde yardım kampanyası açılmıştır. Daha önce 11000 TL.ya polis tarafından el konuldu. Yeni toplanan 40000 TL yi aşkın para bankaya yatırılarak oradan çekilip harcanmaya başlandı. Eğitim çalışmalarında devlet üzerine görüşleri dinleyen işçiler, devletin ne olduğunu kendi tecrübeleriyle gördüler. Devrimci eğitimin bu konuda çok yararı oldu. Ne yazık ki maddi zorluklar ve diğer olumsuzluklar, devrimci önderliğinde yeterince uygulanamaması sonucunda eğitim çalışması sürekli yapılamadı. Yine de her türlü burjuva yozlaşması ve dedikoduya karşı mücadele edildi. Bacıları kendi burjuva ahlaksızlığına bulandırmak isteyen bir kadın teşhir edilerek direniş yerinden kovuldu.

Direnışi karamalaya ve kendi emellerine alet etmeye çalışan Türkiye İşçi Partisi ve ilerici Gençlik Derneğinden sosyal faşistler teşhir edildi. Bu arada yapılan baskılar ve kamuoyunun tepkisi neticesinde sendikaların şubesi işçilerin yanında yer almayı kabul ettiğini açıkladı. İşçiler başkana güvenmemeleri için devrimciler tarafından uyarıldı. Direniş komitesinin en büyük başarısı kamuoyunu direniş lehine çevirmesi olmuştur. Tecrit edilmiş bir durumda

başlayan direniş şimdi, bütün fabrikalardaki işçilerin ilgilendiği, bütün işçilerin iş garantisi ve lokavta, sarı sendikalara ve sendika ağalarına karşı mücadelesinin sembolü bir direniş olmuştur. Direniş süresince işçiler, devrimci işçiler sendika yönetimine gelmeden gerçek bir sınıf sendikacılığının oluyacağını kavradılar.

Direnışin başından itibaren düzenlenmesi düşünülen "Direniş Gecesi" için faaliyete geçildi. Bu arada mücadelenin ilk başarısı uzun zamandır Çimse-İş genel merkezinde olan toplu-ış sözleşmesi yapma yetkisi şubeye gönderildi. İkinci olarak Bölge Çalışma Müdürlüğü işçilerin %100 haklı olduğunu, patronun yokluğunu bahane ederek toplu-ış sözleşmesinden kaçtığını açıklayan bir rapor hazırlandı. Üçüncü olarak Savcılık, işyerinde yaptığı incelemede işyerinde en ufak bir zararın olmadığını bildirdi. İki fabrika bekçisi işi bırakarak direnişe katıldı. Sendika şubesi tarafından 10. Maddeye göre toplu sözleşme çağrısı yapıldı. Patron toplantıya gelmedi. 2.çağrı yapıldı. Patron yine gelmedi. Bu arada inatçı çabalar sonucu üç defa polis tarafından engellenen gece işçin izin alındı. Gece emekçiler tarafından ilgiyle karşılandı. Geceye 2000 işçi ve emekçi katıldı. 1000 kadar kadınlı erkekli ailede yer yokluğu nedeniyle geceye katılmadan geri döndü. Gece sonunda 120.000 TL üzerinde gelir sağlandı. Direniş komitesi daha önce 106 kişiye para dağıtmayı planlamıştı. İlk elde işçilere 1000 en TL yardım yapıldı. Zor durumda olanlara ek yardım yapıldı. Hamile bir baci doğum yaptı. Çocuğuna 1000 TL. direniş komitesi tarafından verildi. Gelir gider işlerinde görevli olan komitede 4 baci görev alıp başından itibaren yürütmüştür.

Mücadele sonucunda grev hakkı kesin olarak elde edilmiştir. Fakat Çimse-İş

KARS-Baştarafı 9.sayfada

dan ise ot, saman alıyorlardı. Bunları da yok pahasına alıyorlardı. Bunların dışında bizim köy ve bu yakın köylüyü en çok süt alarak sömürüyorlardı.

Kars'ta süt fabrikası var. Fabrika her yıl belli taban fiyatla köylülerden süt alıyor. Bizim köyün ve yabancı faizciler ve tüccarlar bizden bu taban fiyatın çok çok altında sütü alıyorlardı. Mesela; fabrika 350 kuruştan süt alırken bu tüccarlar bizden 25 kuruşa alıyorlardı. Her yıl taban fiyat artıyordu. Fakat bizim sütler aynı fiyattan satılıyor. Komşularımıza bu konuda bir örnek verelim: Komşularımızdan biri, tüccardan 500 Lira borç almış, bunu süt vererek ödeyeceğini söyledi. Bu komşumuzun bir ineği vardı. Bu ineğin üç yıllık sütünü vermesine rağmen her yıl süt kesildiğinde tüccarla hesap görüyor;

"Borcun daha bitmedi... bitmedi" diyor. Sütü birinci yıl kilosunu 25 kuruştan, ikinci üçüncü yıl ise 90 kuruştan vermişti. İşte bizim durumumuz böyle idi. Fakat bizler bunlara karşı çıkamıyorduk. Bizlere baskı yapıp korkutuyorlardı. Fakat daha sonra köyümüzün yiğit devrimcileri Partizancılar bu duruma karşı mücadele ettiler. Bize her gün tüccarların bizi nasıl kandırdıklarını anlatırlar. Bunlardan nasıl kurtulacağımızı anlatırlar. Sütümüzü

sendikasının tüzüğüne göre grev uygulaması genel merkezin ve Başkanlar Kurulunun yetkisi dahilindedir. 15.Maddeye göre son çağrı yapıldı. Patronun buna da gelmemesi sonucunda 6 işçiyi için grev uygulanması gerekiyor. Fakat sendika genel merkezi grev kararını alıp, uygulamayı süruncemede bırakabilir düşünmesiyle şube başkanına baskı yaparak Ocak ayının 21.inde Ankara'da yapılacak olan Başkanlar Kuruluna bu meseleyi götürmesi ve grev uygulanması yönünde kesin bir karar alınmasını isteyen işçiler, gerekirse daha değişik eylemlere (sendika merkezinin işgali, yürüyüş, vs.) başvuracaklarını belirtmişlerdir. Gelişmeler bu şekilde olabileceği gibi, grev uygulanması ihtimali de vardır. İşçiler bu mücadele içinde kendilerine önderlik eden Partizan taraftarları devrimcilerle ve YDİB taraftarı fabrika işçileri ve özel olarak Tüm-Maden-İş sendikası üye ve taraftarlarıyla sıkı bir birlik kurdular. Direniş gecesinde ertesinde işçiler direniş yerine şun pankartları astılar. "İşçiler birleşin", "Emek en yüce değerdir", "Devrimci işçiler sendika yönetimine". Direniş çevresinde şun sloganları yazdılar. "Direneceğiz", "İşçiler sokağa atılamaz", "Yıkılsın patron ağa düzeni".

Direnış süresince Devrimci-Yol, Devrimci Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu siyasetlerinin şefleri direnişe kendileri önderlik etmedikleri için dedikodu yaparak fırsatçı bir çalışma göstermek istediler. Ama onların çabaları sonuçsuz kaldı. Kurtuluşçular direniş tüm güçleriyle destekleyeceklerini söylediler ama TİP ve İGD sosyal faşistlerinin yaydığı "Maoocular direnişe önderlik ediyor" propagandası ile kabuklarına çekildiler.

Bu direnişte işçilerin talepleri şunlardı :

- 1- İş akitlerinin feshinin durdurulması, iş garantisinin sağlanması
- 2-Fabrikanın derhal açılması
- 3- İşçi düşmanı şeflerin işine son verilmesi (parasını çekenlerin, eski baştemsilci Osman Boğaz'ın, Kel Hamza ve şöfor İbrahim'in)
- 4- Patronun toplu sözleşme masasına oturması ve baskılara son vermesi

Direnışten çıkarılan dersler :

- 1- Her fabrikada mücadele başlamadan önce mutlaka işçilerin oturduğu semtler kahveler ve evleri tesbit edilmelidir
- 2- Ajanlar ve patron usakları tesbit edilmeli ve bunlar mücadele alanına sokulmamalıdır.
- 3- Direniş veya herhangi bir mücadeleye başlarken, sendikalar, işkanunu hakkında bilgi edinilmeli, gelişmelere müdahale edilebilmeli, avukat hazırlanmalı.
- 4- İşyeri kapatılmış bir direnişte işçilerin hiç olmazsa yarısı gündüz fabrika önüne gelmeli.
- 5- Burjuva müzik ve oyunlar yasaklanmalı ve bu konuda eğitim yapılmalıdır.
- 6- Devrimci eğitim programı mutlaka uygulanmalıdır.
- 7- Faşist saldırıya karşı mutlaka tedbir alınmalıdır.
- 8- Direniş mutlaka örgütlü bir duruma getirilmelidir.
- 9- Her tür mücadelede işçiler mutlaka diğer fabrika işçileriyle birleşmeli ve dayanışma göstermelidir.

TÜRKİYE'DEN ALEMDAR PORSELEN FABRİKASI İŞÇİLERİ

sattırmayıp, fiyatını yükselterek sattırdılar. Tefecilerin bizim adımıza yapmış olduğu gizli senetleri yırttılar ve kalan borçlarımızı iptal ettiler.

Biz Çatak Köylülerinin durumu şimdiye iyi değildir. Daha kötüye gitmemektedir. Bizim bu durumumuzu, daha önceleri karakola birkaç kere bildirmiştik. Tüccarı şikayet etmiştik, fakat karakol komutanı tüccardan para ve kaşar peyniri alıyordu. Bizim durumumuzla ilgilenmiyordu. Bizim başımıza gelenler bunlarda değildir. 1977'de deprem oldu. O zaman da sömürücü, zorba beyler yaylalardaki kömlere çıkıp orda rahat ettiler. Bizi bırakmayıp o karın kışın içinde çadırlarda kaldık. Bizim sorunlarımız çoktur. Biz şimdiye kadar bu dertlerimize çare bulamadık. Bize kimsi yardım etmedi. Fakat şimdi anladık ki, devrimciler bizim için çalışıyor. Bundan böyle le devrimcileri destekleyeceğiz.

BÜYÜK ÇATAK KÖYLÜLERİ

TÖK-YD
KURULUŞ KONGRESİ
BELGELERİ ÇIKTI

IMPRESSUM: V.i.S.d.P. E.YURDAKAN
1.Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1.Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haup Str.159
1.Berlin 62

DÜNYADA NELER OLUYOR?

YUGOSLAVYA'DA NELER OLUYOR

Yugoslav devlet başkanı J.B.Tito'nun sağlık durumunun kötüleşmesi üzerine dünyanın dikkati yeniden Yugoslavya'ya çevrildi. Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan işgaliyle hızlanan emperyalist hile ve komplolar Yugoslavya üzerinde de dönmeye başladı. Kapitalist-emperyalist dünyanın bir üyesinin geleceği üzerine emperyalist ve sosyal emperyalistler fetva vermeye başladılar. Emperyalistler, Yugoslavya'yı diğer "dünya"lardan ayıran "üstün" yanlarından, onun "bağıntısızlığı"ndan bol bol bahsetmeye başladılar. Bu ara Rus sosyal emperyalistlerinin işgal tehlikesi vardır diye NATO, Avrupa'da ve Akdeniz'de "yeni önlemler" alacağını açıkladı. Kapitalist-emperyalist dünyanın bir parçası olarak bugün Yugoslavya kapitalizmin önulmaz hastalıklarıyla karşı karşıya -dır. Kapitalist-emperyalist dünyanın de

rinleşen ekonomik, siyasi bunalımı, Yugoslavya'ya da yansımaktadır. Şimdi Yugoslav sosyal faşist yönetimi, halktan, Tito'nun hastalığını bahane ederek bunları unutmalarını, "fedakarlık"(!) yapmasını, ulusal birliği sağlamasını istiyor.

Peki Yugoslavya bu noktaya nasıl ve neden geldi?

Yugoslavya ikinci dünya savaşında faşist istilaya uğrayan ülkelerden biri -dir. Bütün Doğu Avrupa'da olduğu gibi Yugoslavya'da da faşist istilacılara karşı yurtsever partizan savaşı başladı. Sovyetler Birliği'nin de yardımıyla Yugoslavya faşist istilacıları ko varak bağımsızlığını ve egemenliğini kazandı. Yugoslavya Komünist Partisi (YKP) önderliğinde ülkede Halk Demokrasisi ilan edildi. Ancak YKP nin başında bulunan Tito-Ranković kliği Yugoslavya'yı sosyalist kamptan ayırmaya, kapitalist dünyanın bir parçası haline getirmeye çalıştı. Onlar daha önceden de göven emellerle Arnavutluk'u ilhak etmeye, Arnavutluk'u Yugoslavya'nın bir "eyaleti" durumuna getirmeye çalıştılar. Tito-Ranković kliği sonradan ortaya çıktığı gibi, daha savaş sırasında İngiliz emperyalistleriyle anlaşmıştı. İngiliz emperyalistlerinin gönüllü ajanlığını üstlenmişti. Tito-Ranković kliği Yugoslavya'yı kapitalist yola sokmak için onunla ilgili "teoriler" de geliştirdiler. O dönemde Stalin önderliğindeki Komün -form (Komünist Partiler Enfameasyon Bü -rosu) Tito kliğini şöyle eleştirdi : Tito kliği proletarya diktatörlüğünü reddedip, bunun yerine "öz yönetim" adı verilen yönetimi uygulamaya koydu. İşçi sınıfının ve onun devletin komünist partisi tarafından yönetilmesi yerine sözüm ona "Halk Cephesinin önderliği" ni getirdi. Köyün ve kent kapitalist -lerini sosyalizmin güçlü dayanakları ilan etti. Köylerde kurulan kooperatif -lerin başına zengin köylüleri geçirtti. Proletarya diktatörlüğü sisteminde kapitalist unsurlara karşı gerekli olan

Devamı 10.sayfada

ZİMBABWE

Zimbabve'de İngiliz emperyalistleri -nin denetimi altında yapılan seçimler Mart başında sonuçlandı. Seçimlere katılan ZANU(Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) nun oyların %63 ünü almasıyla, ZANU'nun lideri Robert Mugabe başbakan oldu. Mugabe'nin bu zaferi burjuva basınında, 1890 lardan bu yana İngiliz sömürgeciliğinin etkisi altında olan bu ülkede artık demokratikleşmeye doğru bir adım atıldığı şeklinde yorumlanıyor.

Seçimler öncesi, İngiliz emperyalistleriyle Londra Konferansında anlaşılan gerilla liderlerinden biri olan Mugabe'nin başbakanlığa getirilmesi; Zimbabve'de demokratikleşmenin yolunu gerçekten açmış mıdır?

Mugabe kendisine sosyalist diyor. Bu liderin Amerikan yayın organı 'Time' magazininde görüşlerini açıklayan bir röportajından faydalanarak, onun ne kadar sosyalist olduğunu anlamaya çalışalım. Röportajda yer alan Mugabe'nin çeşitli konulardaki görüşleri şöyle:

"Sosyalizm üzerine : Biz sosya -list ilkelerin taraftarı olacağız, fakat bizim ilkelimiz tarih, gelenek ve belirli şartlar gibi ülkemizin gerçeklerini gözönüne almalıdır. Ülke hür teşebbüs üzerine kurulmuş -tur ve dolayısıyla kapitalistiktir. Ekonomide derhal zorla değişme yapma yacak, hedefimize ulaşınca kadar çeşitli safhalarda çalışacağız.

Demokrasi üzerine: Halkın, özel -likle kırsal kesimde, çeşitli seviye -lerde kendi hayatını kendisinin se -killendirmesine katılmasını istiyorum. İşçiler için yönetici rolü olan çeşitli komiteler kurulacak. Düşündü -gümüz budur. Siyasi modelleri ödünç -almayı reddediyorum. Halkın sonunda kendi kendisinin efendisi olması, kaynakların mülkiyetinin paylaşılma -sı, köylülerin kolektif birimlerde örgütlenmesi gibi ilkeler Çin, Yugoslavya, Romanya gibi ülkelerdeki ilkel -lerdir. Ben, hükümetin ferdlerin iş -lerine ve hususi teşebbüslere müfrit bir şekilde müdahalesini istemiyorum, bundan hiç hoşlanmam. Şahsen, ister devletler, ister şahıslar tarafından olan diktatörlüklere tepkim var. Halk kolektifleşmek bile istemiyorsa, kendi kararını kendi verecek demokratik hoklara sahip olmalıdır.

İNGİLİZ EMPERYALİSTLERİNİN DENETİMİNDE YAPILAN DEMOKRATİK(!) SEÇİM

Marksizm üzerine : Marksizmden çok kavgamız belli ilkeler vardır. Fakat diğer ilkeleri kendimizin geleneklerinden, vs. çıkarırız.

Anayasa üzerine : Lancaster House anlaşmasında (Eylül 1979 da toplanan Londra Konferansında gerilla liderlerinin İngiliz emperyalistleriyle yaptığı anlaşma-bu anlaşmada bir de anayasa üzerine anlaşmıştı-y.n. kabul ettiğimiz gibi parlamenter demokrasi altında çalışmaya hazırız.

Sıkıyönetim üzerine: ...Barış içinde bir ülkeyiz, sıkıyönetime ihtiyacımız yok. Gereksiz siyasi tutuklamalara da ihtiyacımız yok. Siyasi nedenlerden ötürü hiç kimsenin cezalandırılmaması ümidiyle yeni bir devreye başlıyoruz. Siyasi örgütlere mümkün olduğunca özgürlük vereceğiz. Seçimler sırasında kampanya yürüten muhalefet partileri kampanyalarına niçin devam etmesinler? "

Devamı 11.sayfada

Çin'de Kapitalist Restorasyon İlerliyor

Bilindiği gibi Çin Halk Cumhuriyeti'nde Mao Zedung'un ölümünden sonra Teng-Hua modern revizyonistleri bir darbe düzenleyerek iktidardaki yerlerini iyice sağlamlaştırmışlardı. Teng-Hua modern revizyonistleri ilk elde karşıdevrimci Üç Dünya Teorisinin gereği olarak uluslararası planda başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalizm ile geniş bir işbirliği içine girdiler. Emperyalist sermaye Çin'e oluk oluk akmaya başladı. Başta ABD ve Sovyetler Birliği olmak üzere, tüm emperyalistlerin yürütükleri savaş kışkırtıcısı siyasetine Çin de katıldı. Ve Uzak Asya'da emperyalizmin koltuğunda savaş kışkırtıcılığı yapmaya başladı. NATO ile askeri ittifaklara girdi.

Ülke içinde ise Teng-Hua kliği, sosyalist devrim ve inşaa döneminde mülkleri ve servetleri elinden alınmış burjuvazi nin malları ve itibarını geri vermeye başladı. Geçmişte burjuva kesiminden gelmiş teknokrat ve bürokratlar yüksek ücretlerle fabrikalarda yönetici kademelerle getirildiler.

Emperyalizmin yoz kültürü, kitlelerin devrimci bilincini köreltmek, onları uyuşturmak için her araçtan yararlanarak yayılmaya başladı. "Pop müziği", "Ye Ye müziği" gibi yoz müzik emperyalist ülkelerden davet edildi. Artık Çinli aktörlerin de fedakar katkılarıyla Koka Kola, Pepsi Kola reklamları televizyon ve radyo reklamlarıyla tanıtılmaya başladı. Halkı uyutmanın, afyon lamanın aracı olan din serbest bırakıldı. Bizzat modern revizyonistler tarafından teşvik edilmeye başlandı.

Modern revizyonist hainler, Mao Zedung'u Marksist-Leninist eserine karşı açıktan saldırıya geçtiler. Devrimin ve sosyalizmin yeminli düşmanları olan Teng-Hua kliği Mao'nun ölüm yıldönümünde onu anlama "cesareti" dahi gösterdiler.

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Şubat ayı içinde yaptığı toplantıda Kültür Devriminde devrilen Liu Şao Çi'nin büyük bir Marksist-Leninist olduğunu ilan ederek; bu karşı devrimcinin de itti

barını iade etti.

Emperyalistler bu durumdan oldukça memnun kaldıklarını çeşitli vesilelerle açıkladılar. "Dostluk anlaşmaları", "iki li sıcak görüşmeler" hızlandı. Emperyalizme yaptıkları bu değerli hizmetlerin den dolayı modern revizyonist usaklar, emperyalist efendileri tarafından mükafatlandırıldı. Çin uluslararası ilişkilerde en çok kayırlan ülke olarak ilan edildi.

Emperyalistlere ve burjuvaziye karşı bu kadar âli-cenap davranan Teng-Hua kliği, işçi sınıfına, halka ve devrimcilere karşı bir saldırı başlattı. Temelsiz ve asılsız iftiralarla devrimciler, Marksist-Leninistler tutuklandı, görevlerinden alındı.

Son günlerde gazeteler, Teng-Hua kliğinin, "modernleşme programı" adı altında yeni yasalar getirdiğini yazdılar. Çin'de esas olarak Kültür Devrimi döneminde yaygınlaşan ve sosyalist demokrasinin simgeleri "Duvar gazeteleri" ya -saklandı. Onlar karşı-devrimci düşüncelerini yaymak, kapitalist restorasyonu hızla sonuçlandırmak için işçi sınıfının ve emekçi halkın her türlü demokratik, sosyalist kazanımlarını geri almaya çalışıyorlar. Devrimci güçler duvar gazeteleri aracılığıyla Teng-Hua kliğinin karşı-devrimci yüzünü teşhir ettikleri için modern revizyonistler bu hakkı kaldırdılar. Burjuvazi emekçi halkın gerçekleri görmesini engellemek için söz ve basın özgürlüğünü ortadan kaldırmaktadır. Teng-Hua kliğinin böylesi pervasız tedbirlerinde "acele" etmesinin nedeni halkın giderek bunların hain yüzlerini görmesi ve mücadelenin gelişmesi ihtimalinin olmasıdır. Modern revizyonistler şimdi "merkezleşmeden" bol bol bahsetmekte, yeni yasa ve tedbirleri yürürlüğe sokarak Çin'de kapitalistleşmeyi tamamlamak istemektedir.

Ancak karşı-devrimci Teng-Hua kliğini hiç bir güç ayakta tutamayacak, Çin işçi sınıfı ve emekçi halkı, modern revizyonistleri devirerek sosyalizmi kuracaktır.

T.TANER